

« БЪЛГАРИЯ » излиза въ сръ-
да и сѣбота.

Годишната цѣна прѣдлагана
е: у Цариградъ 150 гр. кайме
а вънъ отъ Цариградъ 40 беш.

Единъ листъ 4 гроша.

БЪЛГАРИЯ

ВЪСТНИКЪ ЗА БЪЛГАРСКИ-ТИ ИНТЕРЕСЫ.

Подписката става: у Цариградъ при Драгана Цанкова управителя на Въстникътъ въ печатницата на Х. Д. Пашикова Галата. — Въ Търново Г-на Н. Кесимов Шмелъ г-на Матео Рачева, въ Габрово у г-на Ив. Грудова, въ Казанлъкъ у г-на Ив. Ваклидова, въ Плевенъ у г-на Цвѣтана К. въ Ески-Загра г-на Х. Г. Стрелова, въ Казоферъ у г-на Х. И. Х. Дияова, въ Сливенъ у г-на Г. Дакчева, въ Пловдивъ у г-на І. Груева, въ Пазарджикъ у г-на Б. Миркова, въ Ямбозъ г-на Георги Марангоса, въ Силистра у г-на Р. Теодорова, въ Разградъ у г-на Велико Петровъ, въ София у г-на Х. Мамо Стоянова, въ Котелъ у г-на Сав. Динновски, въ Джумая у г-на Спиридонъ Петровъ, въ Самоковъ у г-да Бр. Х. Гюрови, въ Дуиница у г-на И. Янкіева, въ Видинъ у г-на Х. Т. Цанова, въ Хисарскою у г-на Христофудъ Чорбаджи, въ Ловицъ у г-на М. Павлова, въ Кюстендилъ у г-на Док. Цв. Христова, въ Велесъ у г-на Г. Икономовъ, въ Солунъ г-на К. Държеловицъ, въ Свиштовъ у г-на Минья Раткова, въ Бургасъ у г-на Кочия Райкова, въ Свишовъ у г-на П. Д. Станчоглу, въ Руссе у г-на Пейра Заова, въ Гюргево у г-да Бр. М. и А. Аврамовича, въ Ибраила у г-на М. Поповича, въ Галацъ у г-да Бр. Добровича, въ Варна у г-на Д. Х. Тулевъ, въ Корещъ у г-на Иванча Минчова, въ Тулча у г-на Г. Д. Карловски, въ Измаилъ у г-на Шонова, въ Карлово у г-на Стефана П. Василевъ.

УПРАВИТЕЛЪ И ИЗДАТЕЛЪ ДРАГАНЪ ЦАНКОВЪ

Колкото е истина че Н. П. Г. Иларіонъ искаше да ся покатоличн къмъ краятъ на миналата година, толкова е истина че той иска сега да стане протестантинъ.

Ланската година той слѣдуваше народното движение къмъ католицизмъ, днесъ той слѣдува чорбаджийското движение къмъ протестантизмъ.

Нашіятъ събратъ, Г. Екзархостъ, първо му ся поиска да не върва на съществуваніето на прошеніето отира-вено до протестанскіятъ Комитетъ въ Цариградъ отъ Н. П. Г. Иларіона, Н. П. Г. Авксентія и нашии чорбаджии. Сега той е принуденъ да ся съгласи на това, и за да пѣма вече съмнение за никого, той ся е погрижилъ да внесе въ последніятъ си брой два члена отъ протестанскіятъ вѣстникъ въ Цариградъ. Въ първиятъ отъ тіа членове главніятъ редакторъ на протестанскіятъ вѣстникъ хоргува за горѣказанното прошеніе. Въ вториятъ членъ, единъ отъ протестанскіи министри увѣрява за съществуваніето на същото това прошеніе.

Истина е че протестанскіятъ министръ види си че иска да скрий своити плавове и плановити на владичити и чорбаджити, въ неговото

признаваніе е повече скъпо за насъ и неговото засвѣтѣлствуваніе има повече тяжесть.

Ако протестанскіятъ министръ (Г. Екзархостъ го нарича *Попъ*! Единъ протестански министръ *попъ*! Защо не го назове и Владика! Калугеринъ! Іезуитинъ!), ако протестанскіятъ министръ быше ся съгласилъ непосредственно че той самъ или нѣкой отъ събратіята му ще пріеме слѣдъ малко отричането на нашии владици и чорбаджии, той щѣше да даде единъ смъртоносенъ ударъ на своята пропаганда.

Защото това признаваніе щѣше да уплаши сичкити наши Българи. Дѣйствително протестантии не казватъ ли че кръстовети, свѣтциги.... били идолопоклонически инструменти? Тѣ казватъ още че сии били идолопоклонници защото ся молимъ на свѣтциги и особено на Свѣта Богородица. Тѣ казватъ че свѣтциги тайства били папишашки измисленія. Тѣ изискуватъ владичити, калугерити..... да ся же-нятъ. Тѣ изфърлятъ едната частъ на Библията и тълкуватъ останалото какъто мисли на всякого прѣзъ умътъ. Тѣ не пріематъ вече че Исусъ Христосъ е Богъ, сирѣчь такава е върваніето на едно твърдъ голѣмо число министри. Тѣ не пріематъ добрити

дѣла като средства за нашето спасеніе.....

Его що е опова което протестантии наричатъ една система за върноповѣданіе съобразна съ първоначалнити началъ на Евангелието. Нѣ кой е оизи Българинъ който ще иска една такава система за върноповѣданіе? Кой е оизи Българинъ който ще да иска да слѣдува чорбаджии и владици които искатъ малко по малко да ги доведатъ до една такава система за върноповѣданіе, или по добръ до това отсѣтствие на всякаква вѣра?

Г. Ек. пита като свърше, нашии владици и чорбаджии зашто не ся отнесатъ до гръцкіятъ папъ. на мѣсто да ся отнесатъ до протестантии ако е истина че тѣ не щатъ да ся попротестантиятъ, тѣ сами, и да попротестантиятъ българскіятъ народъ. Това питаніе или по добръ тая критика на Іудскити плавове (Іуда Искаріотскій), които ся кураисватъ на Балатъ, е свършено справедливо.

Цариградски вѣстникъ поправи една погрѣшката: протестанскіятъ вѣстникъ за косто нѣе трѣба да му сме признателни. То не било Редакторътъ на Цариграшки Вѣстникъ нѣ Редакторътъ на Българскити Книжници, слѣдователно Г. Бурмевъ, който подписа

прошеніето отправено до протестантски министри.

Книжниците които ся сгрѣха вече отъ нѣколко врѣме насамъ да ли ще зафанатъ да ся издаватъ изново? Ние не знаимъ още нищо нѣ едно нищо поне е извѣстно: това е че протестанти ще иматъ въ Книжниците едно списаніе придадено на упротестаниваніето на българскіятъ народъ.

Колкото за нашити Царограшки. Българи (съ тѣ думи ние означяваме нашити Българе Баши Бозуци нѣ съ исключение на Н. П. Г. Иларіона и неколко чорбаджии) колкото за ония отъ нашити Българе, казахме по горѣ, които ги направиха башибозуци, ние трѣба да признаимъ че тѣ ся видятъ да ся приближаватъ до папизмътъ, колкото отъ друга стѣрна чорбаджии ся приближаватъ до протестантизмътъ. Ето причинити които ги правятъ да клонятъ къмъ папизмътъ и които ги въспиратъ да клонятъ къмъ протестантизмътъ.

Първата отъ тѣя причини е че тѣ не са интересуватъ за да са женатъ ние искамъ да кажемъ интересуватъ са както Г. Иларіонъ и други нѣкои свещеници. Защото, ако нашити Българи Башибозуци не сѣ още женени, тѣ могатъ да са оженятъ когато имъ са поище, безъ да иматъ нужда да си измѣняватъ сѣрцата.

Нѣ за Г. Иларіона не е така. Защото са види че му са кощѣло жена и не може да си земе една, ако си остане владыка Православенъ или ако стане владыка Католикъ, за това той ставъ Протестантинъ.

Споредъ протестантското учение, *Владыката или министрътъ трѣбува да има една жена*. Така Протестанти тѣкуватъ вторіятъ стихъ отъ третата глава на първото Св. Павлово посланіе до Тимотея.

Втората причина за която нашити Българи Башибозуци не сѣ далеко за да станатъ паписташи, то е че тѣ сичкити малко много желатъ възобнове-

ніето на нашата религіозна народна Іерархія.

А пакъ Протестантството къмъ което Г. Иларіонъ са мѣчи да ги повлече основава са на отказуваніето на сѣка религіозна Іерархія защото въ протестантството има само чиновинци или подобри граждански комисари безъ никакъвъ религіозенъ характеръ, отредени отъ Евангелическото общество отъ Лондра или отъ другаде да продаватъ лишени Библии и да разказуватъ собственити си бѣлуванія между четирѣ стѣни.

Тая религія чисто политическа, ако била може да са нарече религія, твърдѣ е лишена отъ религіозни бѣлци: кръстовете, икони, моши....., казуватъ нашити Башибозуци за да може да хареса на нашити селени Българи и били и на нашити чорбаджии.

Послѣ, сичкити наши Българи чорбаджии и селени искатъ закони щото въ черкова сичко да става съсъредѣ, и духовенството да има едно правило за пренасянето си. А пакъ Протестантството не приема законити на съборити. Освѣтъ това, като сѣки челякъ е свободенъ да тѣкува Библията както ще, той са пренася и както ще.

У Папшашеството не е тѣй притурете ако щете и Башибозуцити. Защото, Папшашеството цѣло е основано върху една голѣма религіозна Іерархія, която обема сичкити народи, която пазі сичкити черковни закони, която допуца сичкити богослуженія и обряди канонически, и на която Папата е върховенъ началникъ.

Като станемъ Уиати, притуратъ нашити башибозуци, ние си опазуваме нашити обряди и нашити догми, нашити кръстовете, нашити икони, нашити черковни книги, а пакъ като станемъ Протестане, ние изгубуваме сичко, ние са отказуваме отъ сичко и не опазуваме освѣтъ нашата кожа, нашата дреха, нашити къщи, нашити овци,

нашити волове, нашити биволи, нашити кучета, нашити котки и нашити кокошки.

Третата причина за която нашити башибозуци не сѣ далеко да станатъ паписташи, защото тѣ твърдѣ добри знаятъ че Царското Правителство нѣ само не може нѣ още НЕЩЕ да имъ даде една Іерархія *независима* нити отъ грѣкскіятъ патриархъ нити отъ Папата.

Нѣ само дѣто тѣ го видѣха въ Ж. де Константиноплѣ, официаленъ вѣстникъ, нѣ още тѣ го чува двайсетъ нѣти отъ устата на министрити на Н. В. Султанътъ.

Наистина че чуждити агенти имъ казуватъ се да искатъ и да не преставатъ отъ да ищатъ. Нѣ и това е наистина дѣто ония отъ нашити башибозуци които разсѣждатъ, разумватъ съвършено цѣлѣта на тѣя внушенія.

Съсъ тѣя внушенія, чуждити агенти ищатъ и са мѣчатъ да въспрѣтъ нашити българи за да бѣдѣтъ съгласни, и за да не могатъ нищо да придобиятъ, да са гонятъ единъ други и най послѣ да са раздѣлятъ на протестанти, на католици, на православни.....

Съсъ тѣя внушенія чуждити агенти *искатъ още да посѣлятъ смущение и раздоръ въ България за да дѣдатъ случай на своити правителства че да са оплакуватъ отъ царското правителство*.

Нашити башибозуци иматъ още много причини за да станатъ паписташи, нѣ ние други пътъ ще говоримъ за тѣхъ.

Нѣ нити една отъ тѣя причини не е добра за Г. Иларіона.

Защото Г. Иларіонъ, напредъ сичко друго, иска пари и една жена.

Като има твърдѣ малко наука, твърдѣ малко дѣрба, твърдѣ малко набожностъ, твърдѣ малко добродѣтели, Г. Иларіонъ разумъ че Папата не ще са съгласи да направи за глава на българскіятъ народъ единъ челякъ лишень отъ сичкото което тая глава трѣбува да има за да направи

добро на единъ народъ. Като разумѣ това, Г. Иларионъ предпочете да земе паря.....а не да стане панишешиня.

И твърдѣ добръ направи. Нека бжде слава на Бога.....

БАЛКАНСКА ПОЩА.

Отъ Колибата ми 10 Януар.

Колибата ми е на връхъ стара планина; отъ тамъ глѣдамъ Горня Мисія и Долна Мисія, България и Румелия.

Като съмъ тамъ, да не мж зематъ за дивакъ, за загоричъ, за селачъ. Свѣтътъ е въ главата ми, както водата въ морето; учението ми е въ голѣмата, въ обширната, въ безкрайната книга на Естеството. Тя има двѣ листа: Горѣ небето съ звѣздици си а доло земята съ растеніята си, съ води ти си, съ двѣгата си, съ животини си, съ.....човѣцти си.

Сичкиги други члсти пазѣмъ за мене си, само човѣцти пазѣмъ за човѣцти.

Причината е въ двѣ думи: отъ сичкиги животни на свѣтъ човѣкътъ е най лудото, най извѣняното, най вѣтъриничавото, най смахното то. Каквото думимъ за цѣлото, ще го ражж и за единъ цѣлъ народъ, и за едно общество и за единъ кой да е класъ, и за единъ кой да е човѣкъ особитъ Иванъ, Стоянъ, Петъръ, Реда не вреди.

Азъ не думамъ като онзи философъ; човѣкъ е безъ пера животно или като онзи другъ човѣкъ е разумно животно; или като тоя третъ човѣкъ е душа която заповѣда на тѣ ото.

Ще кажъ азъ онова което е — истината. — Ако бѣхъ Пизагъ, щѣхъ да попитамъ що е истинна. Като не съмъ, само ще отговорѣмъ.

Истинната ... истинната ... истината е едно нѣщо ... яде ли ся! пие ли ся! Нито ся яде, нито ся пие. Тя е сравненіе то на едно нѣщо което представява едно друго, съ това друго което тя представлява.

Ако говорѣмъ по селански ще кажѣмъ: истинната е съобразността на думата съ идеята. Думата човѣкъ ся отговаря на мисълта човѣкъ.

Сега човѣкъ бѣхъ разумно животно или животно безъ пера или душа ... Азъ казвамъ че човѣкъ е безразумно животно: петелъ или кокошка, куче или кокошка и въ това намирамъ ся събразенъ съ опредѣленіето на истинната.

Това е тѣй и азъ нѣмамъ въ ума си да

преграбѣмъ сичкии Хора на свѣтътъ. България сѣмъ, Българити ще улова за яката.

Нѣкой ще ли ми ся сърди за това? да не ся уплашѣмъ за менѣ: нека приглѣда михайлити тевтери и мой ти денешни.

Бъркѣмъ сичкии страници на първити.

Глава първа. Чорбаджити.

Чорбаджити земали не плашатъ; защото сж най скупосавити твари между насъ, защото сж шикави, защото сж угосени като козицини прасци, защото ходѣтъ другояче, защото мислѣтъ другояче, защото сж най посѣвъ чорбаджий.

Дѣлаженъ-не.....днесъ можж ся борѣ съ тѣхъ и отъ друга страна моята система е да зафащамъ отъ чорбаджити такъмдарж.

И причина та е тѣзи: Нашитъ народъ както и сичкии народи ся дѣли, споредъ м не, на двѣ парчета, едното съставѣмъ Умнаа частъ, учената, а другото неумната, неучениата.

Умната бы зела преднината тука въ моята балканска поща. Ама азъ глѣдамъ оная която играй по голѣма рола днесъ въ течението на работити.

Отъ Колибата ми 18 Януар.

Това тѣй положено, управено изредено, съ дозволеніето на мялти ми чорбаджий, съ вашето дозволеніе, панишашинно Редакторе, земамъ думата отъ устата си и я излагамъ въ вашата Езунтска утрѣнка, споредъ както иззваше Московитската утрѣнка и чорбаджиската пачавра.

Предъ началото на свѣтътъ, предъ създаване Мира, сичко бѣше кавосъ-кабусъ — поне тѣй го приказва божественитъ Моисей — сичко размесено, разбъркано сичко, горѣ-доло, доло-горѣ; сичко бѣше въ свѣтътъ и нищо не бѣше; сичко съществуваше и нищо нѣмаше; сичко живѣеше и сичко бѣше умрѣло; земята ся въртеше и не ся въртеше; слънцето свѣтеше и не свѣтеше; съ една дума сичко бѣше циганска ведрница, циганска вуля. —

Никой да не ся уплаши отъ такви съпротивности. Библията тѣй казва. И азъ ако не съмъ протестантски мисіонеръ за да предрѣка потопъ за 1862, поне познавамъ че нищо и нѣщото не сж твърдѣ прѣтели. Колкото за слънцето, то ся въртѣло въ вѣмѣята за Ерихонското паданіе. Науката днесъ казва че земята ся върти. Нека бжж: а ма-

муката е общото мѣние, мѣніето на мнозина. И въ животѣтъ, нито безъ мѣрка вѣрване нито безъ мѣрка невѣрване прилича. Първото наричатъ хората глупость, второто пакъ глупость. Ако вѣрвамъ много, зачерпювамъ си разумѣтъ, ако невѣрвамъ нищо, пакъ го зачерпювамъ. Из да мивимъ. —

Изъ тая разбъркотія, единъ гласъ ся чу и сичко отиде на мѣстото си:

Земята зе да ся върти, слънцето да стои, звѣздити, едни да ходятъ, други да спятъ, воли извояха, растенія извикнаха, сичко ся нареди и стана свѣтъ, какъвто ты, азъ и онзи го глѣдаме.

Още единъ гласъ ся чу. Човѣкътъ не-кочи изъ кагѣта. Пооглѣда ся, пооглѣда... понесе му меръ. Зе да ся пери: ила бе ты тука, ты ще ся наречешъ куче, ты магаре, ты конь, тамъ онзи еди какъ и хубаво ид глѣдайте, азъ ви съмъ господаръ, чорбаджий, отъ мене ще ся питате, мене ще слугувате. Това рѣче и стана, вечеръ утро денъ седмий.

Чорбаджитъ върви бържи. Не е като насъ човѣкъ да спимъ на книгата отгорѣ. Или малаковъ или не быва, дума та имъ е тя.

Пословица та казва: както на котка мышка, тѣй и на чорбаджия чорбаджилъкъ, що приложъ азъ.

Пословица та ако лже тосъ пѣтъ, да попитае единъ кой да е Чорбаджия. Ще ги кажи безъ чорбаджилъкъ умирайтъ, то ми е животѣтъ, то здравито, имотѣтъ и щастіето. И той ще си има правото. Нека си разберемъ думата. (сѣдѣва)

ИЗГЛЕДЪ НА БЪЛГАРСКИ ТИ РАБОТИ

Цариградъ Февр. 8-20 1861

Гръцкити владѣици, испждени отъ границата, задуха си краятъ къмъ селата. Една дописка отъ Търново 17 януарий ни съобщава естеството на евангелскити поуученія конто Г. Григорія даватъ на разбунтуваното си стадо по селата и колибити на търновската област. Право да кажемъ, христіанската ревност на тоя пастиръ не олоша; въ тая ревност би била по христіанска ако тя ся съгласяваше съ намѣреніето му.

Нѣ проосвѣщенство проповѣдува въ православіе и православіе. За ползата на православіето, яло владѣяна съвѣтува въ селанитъ да не слушатъ грѣшнитъ защото ще (ли да) ги направятъ невѣрници. Относительно за

правствениността, той поръчвалъ « да не ходятъ момичѣ и прегенитѣ по седенки и по тѣзи. » Читателятъ види че дядо Григоръ изчерпилъ подлогътъ за православіето и за правствениността, и нищо не оставилъ за насъ да кажемъ. Но прѣдъ нещастіето което съ думити с е з а н и т и да н е с а у ш я т ъ г р а ж д а н и т и иска да посей между жителити на митрополитѣ градъ и потчиненити му села, ще не можемъ да стоимъ храднокръвенъ.

Въ село Шереметя, 1/2 часъ далечъ отъ Търново, свети дисаѣти казалъ слово въ случай на освѣщеніето на една църква. Отъ страхъ че не ще можемъ да дидемъ смѣта за впечатлѣніята на кореспондентъ си, който лично присѣствувалъ на тая обрядъ, нека го оставимъ да ни разкаже той самъ:

« На утрѣ дядо гланика ще каже слово и наставленіе, казва тоя кореспондентъ, сички си умълечеа и услухаха. То ся знаи че азъ най много си отварихъ ушиѣ, да чюя добръ пастырското поученіе — началъ
« Благословенъ Христени тукъ има
« едно момичи то момичи ке ходи на
« пазаръ колува ке продава
« то момичи ходи самичкѣ на пѣтъ ке
« среща друго хора, ке среща чапѣнѣ,
« тукъ нема турчинѣ, ке среща озмѣтъ.....
« то момичи двѣ три баби ке проводятъ
« барабаръ да пазн.....
« Говече не чюхъ, досѣмѣ ма п — Боже прости ма — излязохъ отъ тамъ. »

Дописката прилага че Григоръ ся фателъ какъ занимавалъ 15 години една епископѣя въ Македонія, и пакъ не научилъ български. Дядо гланика иска да ся научи български въ сърцето му не ше.

На истина, дядо владика ще посвѣти орталѣтъ: кадѣ то иде по едно слово спасѣлъ. Като свикалъ поповети, на едно събрание Г. Григоръ катихисалъ тѣя попове токога серіозно щото ни направи да ся смеемъ гато прочитамъ сравненіята му. Какъ ли см ся стѣриѣмъ горкити попове?

Предмета му билъ Уніята. Слѣдъ нѣколко речи врѣзъ критическото положеніе на българскіятъ народъ — не на грцкото духовенство —, врѣзъ православіето — слушай стоае —, врѣзъ средствата за уварченіето на народѣтъ отъ душепагубната (освѣтъ душата за колко нѣма е оше пагубна тая) унія..... дядо владика съ сичка та си серіозность следувалъ: « Е « папазларъ! бѣнъ булгар жи билимѣтъ, « спѣтъ уружда билимѣтъ сичкѣтъ: туркче

« сѣойсежденъ да аилапалѣмъ. » Като отворилъ тогава кормчето, проповѣдникѣтъ приложилъ: « бакѣмѣтъ шинди, « папазларъ: бу аллахъ джрѣ (и сочалъ « едната стѣрна на книгата), бу бѣнъ « нмѣ, сизѣ да бурдасѣмѣтъ; бу геми « бизимѣтъ динимѣтъ санилѣору. Шинди « бугемичиѣтъ дюменджичи бѣнъ нмѣ, си « съ геми кюрекчиерѣ..... »

Сравненіето колкото и да заснива грѣши обаче противъ правилата на литературата; то щѣше да бѣде усъвършенствувано ако дюменджіятъ не бѣше заспалъ врѣзъ дюменѣтъ и поповити, лоштити въ рѣци. Нека Григоръ Благодарни на Уніята която стресна кюрекчи и дюменджии, юджии и капитани блаженъ, ако Г. дюменджія Григоръ закара гиміята кадѣ феперѣ! защото юджииѣтъ искатъ да сѣзатъ на друга скеля.

Дописката ни свръше съ усилията на младити кюрекчи да промянатъ дюменджіята; нѣ нѣколко *дъртлаци*, преждебивши кюрекчи ся противили, защото Г. Григоръ ся билъ врекалъ на Търповци да дава по 5,000 гроша всяка година на училищата нѣтъ. Т. владичко врчане ни напомни тоя надписъ надъ една гостилница: « *Днесъ съ пари, утрѣ безъ пари* »; а това *утрѣ* отъ коя седмица, кой месецъ, кой година, кой вѣкъ, гостилникѣтъ самъ го знае.

— Попъ Гърди станалъ *Капзумалинъ*, защото папазлѣкатъ не правѣлъ вече фустани на попадіята. Една дописка съ Къзанлѣкъ 18 Іануарія, ни описва едно приключеніе което, по нашіятъ языкъ, ся нариче злоупотреблен е. Ако, катеподаници, Правителството събѣра отъ насъ данѣци, не позволява обаче на капзумалини и другити да продаватъ сахавни, медъ та и лѣжичити на сиромасити. Отецъ-капзумалинѣтъ си позволявалъ тая свобода и, онова което е повече, той презъ една нощъ хчупилъ вратата на единъ отъ къзанлѣшкити граждани и влязалъ да иска отъ реченіятъ гражданинъ *беделъ пар.сж.* Човѣкѣтъ като билъ заплатилъ сичкити си даноци, Попъ Гърди искалъ да земе *беделъ* парасж отъ сина му който билъ тукъ въ царското медицинско училище.

Тая случка има нѣкакво си приличіе

съ басната на вѣлкѣтъ и агнето, нѣ съ тая разлика че на мѣсто вѣлкѣтъ да изеде агнето, Къзанлѣшкіятъ гражданинъ ся общалъ на попъ Гърде да му иска удовлетвореніе отъ приличното мѣсто.

— Дописката ни отъ Ловичъ ни дава една благопріятна новина; тя е съединеніето на двѣти чѣси на градѣтъ, Горнемахленци и Долнемахленци. Това дѣло, толкова спасително за градѣтъ, ся извършило на 12 Іануарія и ся потвърдило съ подписити на едната и другата стѣрна.

Ние нѣмаме друго да кажемъ на нашити съотечественици въ Ловичъ освѣтъ да ги насърчимъ въ *Единството* ако искатъ да успѣятъ въ своя полза и въ полза на пародѣтъ си.

— Единъ благоговеещъ Българинъ, Стойко Тичовъ съ свое собствено иждивеніе дигналъ въ селото си поповци Габровско окръжіе, една красна църквица. Работата дошла до освѣтяваніе, и до бродѣтелніятъ селянинъ ся отнесалъ до Григора койго за да освѣти църквата 3,000 гроша искалъ. Добрягъ селянинъ като нѣмалъ врѣме да заплати 3,000 гр. *оакъ тери* отложилъ работата за по послѣ. Въ тоза разстояніе Велигденското приключеніе дойде и по събѣтити на нѣкои родолюбци, човѣкѣтъ ся рѣшилъ пакъ да почака съ надѣжда че ще му ся освѣти църквата по Български и безъ пари. Прѣдъ нѣколко време, Габровското общество писало до единъ отъ младити търговци въ Балканѣтъ, който да ся отнесе до Българската църква на Балатъ за да пита Г. Иларіонъ ако можатъ Габровскити Архимандрити и свещеници да освѣтятъ тая църква. Слѣдъ дълги чѣканія Н.П. Г. Иларіонъ ся отговорилъ какъ бива и изложилъ начинѣтъ съ койго трѣба да ся извърши свѣщеніето ѣ.

« То добръ, кизѣ дописката ни отъ Габрово 17 Іануарія, нѣ да видимъ сега на ли не смеятъ свѣщеннициѣти да извършатъ дѣлото по *примерѣтъ* който имъ даде *Балчичкѣтъ свѣщенникъ*. П. Димитъръ. Тѣ сега не можатъ да вѣрватъ никакъ вече че Иларіонъ има нѣкаква власть и сила да върше и урежда нѣщо си! Дѣйствиелно правѣ иматъ

на това, понеже какво е направил до сега и какво би можал да направи този основанъ на пясакъ нашъ святии началникъ ?! дѣйствиелно нищо, и нищо пакъ ще може, и нищо ще си оставиме за дълго времѣ съ църквиги си не освѣтени и съ толкова други религиозни нужди работи неизвършени т. е. като овцѣ безъ пастиръ блудяющій ся и скитающій по друмищата падаючи отъ възли и разни възли не мила ни драги никому, само и само за кефатъ на пѣкон првомъждящи чорбаджии и за твърдата имъ надежда !!! — Горко вамъ водители слѣпий! (дума Ис-Хр.) — пѣ тешико и горко и на онѣ които ся водятъ слѣдъ тѣхъ !... »

Като свършени, нѣ ще кажемъ на онѣ които иматъ църкви за освѣтяване или другизрелигиозни нужди, нека ся отнесатъ до българската еднородна Черква въ Галата.

КОРЕСПОНДЕНЦИИ НА БЪЛГАРИЯ

Казанлъкъ 18 Ян. 1861.

Господине урѣдникъ на Вѣстникътъ България! Моли Вы сторете добро да виѣстите въ честниятъ си листъ слѣдующата ми статійка.

Като съмъ и азъ единъ малкъ търговецъ, споредъ обстоятелствата ходя по пѣкогнѣ да са скитамъ по пѣкон градове изъ България за да сабирамъ потребната си стока; и тѣй въ многото ми ходяне случиса да мина и презъ Казанлъкъ. Любопитенъ да са науча пѣкоя новина въ тоя градъ, щомъ като си растоварихъ конѣтъ, излѣзохъ по чаршѣята да са разхождамъ. Додохъ тукъ тамъ ухо да не чуя нищо отъ младите но, на празно; заради това вечеръта са завърнахъ въ ханатъ не малко оскърбенъ като неможахъ да удовлетворилюбопитството си. Заранъта пакъ отидохъ въ чаршѣята по тоя пѣтъ не бѣше на празно: случайно като си купувахъ тююню, видяхъ въ тююнджѣйскѣя дюкѣнъ двама стари да са разговарятъ, и по дѣвиженіето имъ разумѣхъ че разговарятъ нѣкъ ще да е

важенъ, най паче като ги чухъ да приказватъ съ този начинъ: (Бѣ брате не го е срамъ баре отъ брадата му). Любопитенъ, попитахъ ги какво има; Тогава единъ отъ тѣхъ ми приказва слѣдующего: Вы може да познавате ми каза той Попъ Гърдя владиковъ Епитропъ, той стои въ куленската махла. До гдѣто гърцкыте Владыцы имаха власъ надъ Българите, той бѣ реше на свѣти Григоріа Търновски Епѣтика и Владичинатъ, отъ гдѣто са и много ползуваше, като земаше двойно отъ сиромаситы а най паче отъ селяните. Но сега, какъто вы е известно като Владыците са изгонватъ отъ день на день изъ България, неговътъ приходъ совсѣмъ са прикжсна Голѣмо злополучіе за П. Гърдя !!! Достоеенъ за оплакване. Сякомахъ Попъ, като видя че на Попадѣята фустаните зеха да са скѣсоватъ, това го много раздразни, той улови други знаятъ, влѣзи въ компанията на канбозомалите за да може по лѣсно да скуби сиромасите. Защото дето сабира отъ Бабицкыте пары залююртія (дужата лигурия така я употрѣбѣва П. Гърдя), тѣ неможатъ за Емѣе само да му стигнатъ, а колко по вѣче за..... Една вѣчеръ като збираха напѣтъ махленъ бѣделъ парасж, той отъ сичкыте по напредъ тичаше да продава на сиромаситы саханыте и медницыте като нѣмаха пары да платятъ. Между другыте лудости които той направи тоя вѣчеръ, той съ приверженицыте си заелно отиде и счупи вратата презъ пощѣта на Г-нъ Енче Тенювъ, да му искатъ бѣделъ парасж: рѣченіа Г-нъ нѣкъ отговори че той си е платилъ до пара, какъто и пѣй знаеме. Но побѣсеніа Попъ постоянноствува на думата си и му казва че той за сына си никакъ не платилъ бѣделъ парасж, а пакъ сына на Г-нъ Енча е въ Царското Медецинско Училище. Тогава той нѣкъ казва че ако ученицыте на Царско училище плащатъ бѣделъ парасж или

даване, то азъ безъ рѣчь ще да ви платя ако пакъ напротивъ не ми не плащатъ то добръ да знаишъ отче канбозамално че утрѣ ще да отговаряишъ за правото; има и оиде да ти приказвамъ ми каза този старъ но сега не ми допушча времито, и тѣй той заключи съ тѣя думы: Чухте ли Г-не какви са нашите Попове, това мыслѣмъ и уныганите го нѣма които са най послѣдныте между сичкыте челоуѣцы.

Пословицата казва:

Какво ще ти правѣ Брадата
Когато го нѣма въ града.

Единъ отъ читателитъ на Вѣстникътъ Вы.

БЕБРЮОВО, 1860 10-врий 27

Г-не Редкторе на В. България!

Азъ като единъ спрѣмъ члѣкъ ходѣмъ отъ градъ на градъ, отъ село на село за прихранѣтъ на бѣжѣтъ си; по случаю додохъ и на Бебрюого дѣто не бѣхъ идвалъ до днесъ. На истина селото добро и стегнато, що то ми са ще бѣли до го парѣжъ и касабичка, което си има и околностѣтъ отъ 35-40 по мадѣи селѣа (копѣи). Азъ като си сѣляхъ на хана, по случаю доде при менъ едно отъ по важнытѣ лица, като сѣ малко по разговорихме: видяхъ го че ѣе челоуѣкъ спѣбенъ съ напродна искра и живость обѣтава въ него: попитахъ го, кѣкъ вы отиватъ общитѣ работѣ въ градъ, какъ ѣе училището ви, какъ сте съ Владыката? • Владыка рѣчь нѣмамы въ градъ си: нѣй принадлежѣтъ на Търновскія Григоря. Той ѣе отъ насъ надалечъ, и никакво влѣіе неше да има надъ насъ, сако ако епитрепа ни Владычки да бѣше челоуѣкъ съ Българско сърце. • То ва като чухъ смѣшишѣкомъ му отговорихъ: да не ѣе съ цыганско сърце? Не, каа, прилича на цыганинъ, но не ѣе. Той с България, и въ градъ ни ѣе роденъ, но ѣе съ Фанариотска Душа. Слушай прѣятелю да ти кажа: нѣй съ радосты въздышѣи слушае други тѣ свѣщенныи, като споменува въ свѣщенната служба име то на П. И В. Султанатъ и послѣ на негово Прѣосвященство Пѣрѣона Макариополскѣй. А този попъ Сиръ Владычки ни Епитропъ, кога ѣе въ служба споминава се нѣсто на Фанариотска Душа. Слушай прѣятелю да ти кажа: Злоба дѣ са е вкоренила на сирѣдѣто на единъ попъ съ Фанариотска Душа

който је отъ Българска майка почеть и е Българско млого одоствъ. Баща му го казватъ Мули-петръ и неговата челядъ е синовѣтъ внуцы тѣ и прѣнуцы тѣ сж простира до 60 души. Този Мули-петръ отъ 40 години на самъ ся е доловилъ отъ черкова та ни, като сѣвилъ отъ тояга нарекалъ ся е епитропъ, распорѣжда черковны тѣ пары по синовѣтъ си не че безъ лихва но іе еще единъ пѣтъ сж не врьшатъ въ убога та ни черковна каса, и сякой си ги по своява за свой капиталъ. Свевъ това дава черковнытъ дюгены на синовѣтъ си е малко годишна плата и та ладемърна, колкото да глѣда народа че сж кприя стоятъ въ черковнытъ дюгены. А на други тѣ си синове и внуцы за тошто нема на шо друго да ги настави, нарѣжда кого училищень Епитропъ, кой свещитѣ черковны да прави, кой да ги пирдаши, кой фитилата да режи, и сѣкму сѣкпа и сѣкпа цѣна заплаща. отъ друга фамилия не бы было право да работи нѣкой, отъ горѣ упомянажи тѣ черковны работи, макаръ ѣ да іе сж по малка плата, освенъ Мули-Петрово то племе, че было грѣхъ; зашо то той (мули-петръ) іе былъ, тошко годишнень черковень Епитропъ. Като іе былъ, каква полза іе принеслъ? баба знаи! Негова внукъ Петръ цопъ Димитровъ іе сѣдѣлъ 2 години училищень Епитропъ, и въ това двѣ годишно растояніе іе пзѣлъ 100 сто Австрійски желтицы безъ дупки като..... Преди шестъ месеца бѣсрахче сж общо и сговорихме да си сѣлремъ сѣберемъ Училищна каса, сѣкми спородъ силата си писа кой колко то можя и муля петаръ за да ся покажи теплѣишій родолюбецъ между народа, дади отъ черковны тѣ пари 10 хил. гроша казвающъ: и азъ отъ себеси давамъ за обща та каса 10 хил. гр. А то дѣби іокъ! сж тѣхъ ся записаха до 50 хил. гр. Но народа като ся наповнюваше на горѣ повяжати тѣ изѣдница сѣкми сж студено сѣрцѣ поставваше на това спасително дѣло. Но наши тѣ други граждане наумыха за да ся отървѣтъ отъ тѣзи мошпи, които іадоха до сѣга черковны и училищны пѣрички, гудѣха 12 членови нови на училище то; които да даватъ за всяка една година хасадатъ на училищны ти придобитоци и разноски, това днесъ за днесъ сѣдѣва добръ, дай Боже да успѣи и за напредъ. Попытахъ го кой и отъ де вѣіе учителя-тѣ?... Днесъ за днесъ пѣаме едно чѣфутче: а азъ сѣишничко му отговорихъ: Може ли чѣфутѣ на българче та учитель да бѣде? не, каза парамона му іе такъвъ, и той іе отъ мули Петрово то племе, слушай

приятелю да ти кажа за неговъ тѣ постѣи: Въ миналата година и къ той ни бѣше учитель, и по Гергѣвъ день като си намѣрихче по добръ учитель; а то чѣфутче сж неговъ тѣ племеницы отива на училище то, и казва на новия ни учитѣль: ты да ся махнешъ отъ тукъ, че напротивъ кръвъ ще пролѣтъ сж тебѣ. А баща та на новия ни учитѣль като ся научава какво намѣреніе имахо чѣфутче—то: Зе сына си отъ учителя то му звание само да не пострада. Тѣя ки то ви исприваза това почтенно лицѣ рѣши сж и азъ отидохъ да си издобѣя—тѣ я ма моли на-врьшане дакъ да ся поразговоримъ. Ако ми кажи нѣкой любовитности за тѣхны тѣ злы поведѣния, азъ баю драгане ти ся обѣщавамъ че безъ забавя ще ти извѣста.

Единъ пѣтничкъ

Хасково 1861 Іан. 23-ій.

Г-не Д. Цанковъ!

Въ миналѣтъ недѣля ви пратиохме едно доказателство за Х. калина че е раздорчикъ? Ето вы еще едно. Въ хасково отъ есколко мѣсеца има столь кавгасъ, въ миналѣтъ недѣлѣ пакъ излезе една!... Ето какъ бѣше работата:... Купилъ столь въ църквѣ предъ двѣ години и до сѣга сѣ стоеше въ него безъ да му каже нѣкой нещъ; по попрезъ оная недѣля, тоя столь сѣибѣл, дохожда въ църквѣ пѣиъ и свали онава момче отъ стола; то не чѣ неможеше да не слезе, но да не прави крамола въ църквѣ. Това сж продължава нѣколко недѣли каресъ най послѣ; Агалиный сѣибѣл отива при Х. калина като епитропъ, да го попыта, какъ да направи, Х. калина му рѣкълъ, чакай да помислѣ малко... казва му что что, ты да дойдешъ утре рано въ църквѣ и азъ ще ти покажа единъ столь въ който ты влезъ, послѣ, като дойде сѣибѣята му и като ти рѣче да сѣлѣишъ то ты не слезай отъ стола; а ми рѣчи тоя столь е мой! Аколи послѣ ти насили да сѣлѣишъ, то тогава азъ ще му рѣка Г-не тоя столь е на това момче, а не твой!!! Като чулъ тѣя совѣты удобрилъ ги; въ като излезълъ, лѣиъ помислѣлъ сп: е добре! азъ ще направа тѣва, ами ако ма тура, въ стола на искокой отъ наште Българи! тогава азъ сж каквы очи ще поглѣдѣмъ свойти братя българи! да ли те нещѣтъ сж отказъ отъ мене! дали нещѣтъ ма нарекажъ мекерѣ! на тоя омразенъ за мене народъ гърцы! не, не не това азъ не напраивамъ макаръ и 5000 хиляди гроша да загуба и така х. калина не може да провѣра

юзефирѣка си! въ брѣва и пакъ брѣва на неговъ милость. Наше младежи Г-не Цанковъ сж се тожко съ распалили чгото клети мекерета неможѣтъ да найдѣтъ мѣсто да сж сѣлѣтъ въ много кѣши сж пропѣнесоха токп за здравето на Папа пѣа IX. Напрѣлъ споменахче че поплъ Вѣлчуо има двѣ мекерета, едното е поплъ Дайку, който кога иде въ църквѣ носи си паустинѣтъ; зашто на другѣ книгѣ не можѣ да чете; другото е поплъ Делчу арафова заради него ше ви поговори другъ пѣтъ, въ сега ся прибавило еще едно поплъ Вѣлчуово Мекерѣ прѣишій Хасковски учитель Г-нъ Діаковъ Хрисандъ!!! Ето чуло за чудене!! По тѣсъ дѣла Х. чѣрибашѣ сж своите си мекерета бѣше ходилъ по сѣлата да ся поприхрани и като си дойдѣ, Нѣгово.....Хрисандъ поплъ Діаку отишли да му рѣкажъ: добръ дошѣлъ! От. Хр. не ли е турилъ на ума, какъ дойде въ хасково, кой го дѣржи тожко съ врьѣя, отъ кого сѣишчѣли тожко съ пары, ама.....знаи-ли! По тѣсъ дѣла въ Хасково сж показа единъ много, много, ученъ Богословъ, който въ рацѣ сж фанариотскія органъ, ходи та проповѣдва православіето, въ знаишъ ли за какво той пѣаи това, заради жената! страхъ го е да си не побегне. И още заради дѣда си! охъ! татко гатко, много трѣхва ще пасешъ още! Въ тая недѣля въ хасково сж опредѣли прѣви итъ тежеретъ мезлиши, което много една голѣмъ ползѣ ще докажъ на града ны. — Промениха епитропите, както черковныты, така и училищныты. Туриха са българи и отъ младото поколеніе! на Х. калина дадоха двѣтъ пары. Сѣгашныты епитропи, каквито чловѣци сж; сажо Богъ да имъ продѣлѣи дните и напредѣните бѣха добры; не сѣишъ нѣ сѣга и четворцата; на выното, както казвѣтъ йозетъ е избранъ!.....Пошлата вмѣсто да дойде въ четвъртъкъ, доде въ недѣля..... Тукашныты младѣи особенно Г-нъ К. и Г-нъ А. отъ какъ гонать мекеретата и гърцыгы по другыты нѣ и въ самыты имъ кѣши ходѣтъ и свободно безъ сяко притѣсненіе ги унищожавать различно..... Тука българете ниѣтъ намѣреніе да направѣтъ едно твърдѣ добро дѣло; нѣ ще ви го извѣстѣмъ съ слѣдующата пощѣ. Гърцыги сж много радѣтъ,

че до Марта остана още единъ месецъ; която лелеците ще дойдатъ и ще захванатъ църквите да правятъ!... Брате Българе! комуто трѣбватъ мекерети да дойде въ Хасково, има доволно; а още има и половина мекерета, само тамъ сж ушите по дългы! и болятъ имъ е по низгътъ; нъ за якостта, яка е..... гиби! комуто трѣбватъ да ся отнесе до канцеларията мекерелийска въ къщитъ на чирибашитъ въ Хасково.

ПОЛИТИЧЕСКИ ИЗГЛЕДЪ

Споразумението между Франция и Англія не е толкова чистосърдечно. Попитанъ връзъ сношеніята на двѣти голѣми сили, Лордъ Жонъ Русселъ ся отговорилъ съ една точностъ която не е до толкова благоприятна за увардваніето на европейскитъ миръ.

Федералната Діета приела предложеніята на събранныи комисіи относително за Холстайнъ.

Спорѣдъ повинности отъ Копенгагъ, военни чувства владеятъ въ Данія, не само въ столицата нъ и по областитъ. и правителството ся готвело да отласне нападеніето което го плаши. Единъ привремененъ законъ повелѣва да ся дигнатъ 6,000 маринари и една часть отъ тѣхъ ся призовавала вече за 1. Марта. Ако и да е студено времето, занимаватъ ся обаче да въоръжаватъ флотата.

Едно писмо пратено отъ Турниъ до Енденанденъ подгвърдява упитваніята направени отъ Г. Кавура за едно спогодаваніе съ Гарибaldi. Това писмо е въ противорѣчие само въ онова което ся каза за успѣхъ направенъ отъ Генералъ Тюра при Гарибaldi. Спорѣдъ писмото за което говоримъ Гарибaldi ся отказалъ уми да отложи исполненіето на проекти си противъ Австрія, защото днешното положение на Унгрия дава въ тоя чедъ на Гарибальдовото предприятие една такива подѣжда за успѣхъ, защото тя видѣжда слабѣ мако ще извѣхнатъ. Спорѣдъ Гарибальдовото мнѣние,

Венедія може тогава само да ся освободи когато Унгарія може да направи едно нападеніе, и това нападеніе ще приставе да може да ся успѣшестви когато Унгарія пристане да бѣде въ революція. Гарибaldi ся страхува прочее събрانیето на Діетата, което е опредѣлено за първити дни на априлія, да не примири по главната чясть на унгарскити либералисти съ Виенскитъ кабинетъ като ся възобновиатъ законити на 1848. Ето защо Гарибaldi бърза, а постоянноува въ предначертаното си найбредіе и защо той иска да отвори болкитъ на 1 марта.

Нъ колко сж истински тѣя мѣлви, нѣ ги не знаимъ: достовѣрни извѣстїи ще ни го кажатъ.

Съкакви нѣща и Новини

Извличаме долнѣтъ късъ отъ една корреспонденція пратена отъ Цариградъ до Измирскитъ французски вѣстникъ Л'Есперансъ: Отъ двѣ години насамъ, въ періодическо разстояние, казватъ че 60,000 Руси ся движатъ връзъ тѣзи или омажи точка на молдавската граница, безъ да има друго нѣщо освѣн чястни движенія които принадлежатъ на едно тѣло войска което ся лига най много на 25,000 човѣци. Истина е че рускитъ кабинетъ ся отговори чрезъ една нота, която казватъ да е била много строга, на рапортътъ отираенъ на Н. И. В. Султанатъ отъ Виликитъ Везиръ кога ся върна отъ пътуваніето си по Румели въ полза на християнскити народности; нъ за какво сж сичкити тѣя дѣлети книги които ходятъ да уголѣмяватъ архивити на канцеларията, когато имаме за насъ си одобреніето на другити сили, оправдано отъ истинни документи, извѣстїя положителни и числа неопровержими на които не можатъ отказа достовѣрността? Казватъ че изложението което прѣвизъ не било точно, и че само оиѣ рапорти които сж направени отъ вашити агенти сж истински. Едобрь! ако не ни върватъ, питайте та сж научете отъ други сили, които като васъ сж представени въ сичкити тѣя мѣста и които не могатъ въ прѣпоръ

ство съ насъ за да ви скріятъ истината Колкото за насъ, нѣ дръжимъ живота на сичкити ваши откритїя, нѣ знаимъ въ кои источники вѣе черпите елементити на вашити ноти; нѣ можемъ да ви кажемъ още коко сжкити ви ставатъ тѣя свидетелства които толкова сж мѣчете да ги извадите на бѣло. Ако щете нека занесемъ да вѣята прѣдъ сѣдилището на общото мнѣніе, и ще видимъ кой ще сж ползува отъ рѣшеніето. — Тѣя думи Цариградскитъ Диванъ може да ги кажи безъ страхъ на Петербургскитъ кабинетъ, защото той ще е увѣренъ, въ противенъ случай, да ги подкрепи съ сичкити документи прилични да имъ увѣрятъ дѣствителността. »

Съобщаватъ ни долното отъ Габрово 17 Іенуаріа:

— Молимъ вж кажете на Г-на Ексархоша да ся не лигаве съ православнѣ-фанариотскитъ си вѣстникъ и да не бранчи като нѣкоя тѣмбура направена отъ косми на брадити отъ караказанъ. (по думити на особно едно писмо отъ Търново) Нека го дава на тѣхъ брадати въ караказанъ да ся пушатъ съ него да ги не хваща поразїята българска която приближава да ги испуга.

Тука дето ги праща на ветхити сичкити читатели тѣ го не читатъ: тѣ си иматъ кои «България» кои «Дун. Лебедъ» а сега сичко ся дѣли на двѣ тѣ е. на съединени българе и на старовѣрци Българе! и тѣзи два журнала доста добръ представяватъ и двѣти страни. За фанариотско православїе не оставатъ четци. Слушамъ да казватъ опези на които нѣтъ праща като не ги четатъ чи ги събиратъ на едно мѣсто и че ако би имъ поисчялъ пари за тѣхъ ще му ги направятъ на иликъ и испроводятъ назадъ да имъ заплати още веднашъ поиди параса за уаъ! Ексарше!! що ги трѣбъ бе чялече, не видимъ ли че тѣята глава вѣстникъ не може да уредѣда доволно ни зело только времѣ

парицати залудо (както и твойти брадати) нѣ тогава нѣмахми какво да сториме за злочасиѣ като нѣмаше други! А сега?! остави го бе челѣче, да го издава други по достоенъ нѣкой да не ся губи тѣй на вѣтърѣтъ.

— Какъ ся прижелява караказанското сребърцѣ?! а най паче ази дядо би Ексаръ, като ми е то сичкото родолюбіе, вѣра, и надѣжда?!

— Г. Ексархошъ до нинѣ често пиаше като нѣкой боленъ да бѣлува, ако не съ живитѣ то баримъ съ нашити укрѣпи. Въ послѣдніятъ си листъ, той отъ укрѣпѣтъ дохожда при лудитѣ — и казва, че нѣ сме н-малки единъ лудъ който ся събличаѣтъ и говорѣтъ само христосъ въскръсна когото нѣе за да изцѣлимъ сме поставили подъ една маказа на сѣнтъ бенедекто. Че болнѣитѣ ли страдаѣтъ точно, както онъ списва, това е истина; но че сме го поставили въ едно такова мѣсто, Г. Ексархошъ лѣже като брадатъ Цыганинъ. Нѣе му дадохме една одѣя въ църква та си въ която е необходимѣтъ потребни нѣща му се о-предѣлиха и днесъ е толкова добръ дѣто е по съ намятъ и отъ самиятъ Г. Ексархоша. Съ силата на Святая Троица, болнѣитѣ въ дванайси часа дейле въ себе си. Ако редакторѣтъ на Фанариотскитѣ органъ желай да си укрѣпи не трѣбува друго освѣтъ да дейде и да види въ сѣщо едно време измѣненіето си: въ дванайсетъ часа, той ще ся съзнаѣ че дѣжней на Михали.

(Съобщено)

— Казанлъчскитѣ Петроковци умрелъ мѣзата сѣда въ сѣдоточната дюлѣция въ Цариградъ.

— Спорѣтъ една кореспонденція отъ Пловдивъ 8 февруарі, Н. П. Пасий, грѣцки архіепископъ на тоя градъ, ся казалъ сѣтъ едно патріаршеско писмо и едно везирско писмо (емиръ ваѣ) за да доиди въ Цариградъ да ся поразговоратъ съ началникѣтъ на православната черква.

(Ж. де Константиноплѣ)

— Въ сѣщиятъ вѣстникъ прочитаѣ:

Н. П. Пасий мисрополитъ въ островъ Родосъ, пристигналъ въ Смирна на 7 февруарі Тоя архіерей който е родомъ Българинъ ся призова въ Цариградъ отъ вселенскитѣ Патріархъ, и казватъ че нѣе ся опредѣли за една епархія отъ областта въ която си е родилъ.

— И това ся нариче слово на което Г. Ексархошъ отворилъ столповитѣ въ православніятъ ся вѣстникъ и което той рекомандува на своити читателѣ че щѣли да намѣратъ въ него «благі поученія». За наша смѣтна, нѣе намираѣмъ това: Библията на-дѣѣ на-три и свѣти противъ Уніята. Дядо поѣтъ (така ще наречемъ сѣщиятѣ му) искаѣтъ да каже и той че Уніята е лошава нѣщо, па ся заплъшилъ отъ Адама че стигналъ до Бурмова. Безъ съмненіе, той искаѣтъ да зачуди слушателити си, а пакъ други умиратъ отъ смѣхъ за глупавити му претенциѣ. Дядо поне! искаѣтъ ли да кажиѣтъ че Уніята е лошава, кажи: Уніята е лошава. Защо ходиѣтъ да смущаваѣтъ дяда си Адама и баба си Евѣ, както овиѣ който зафалѣтъ отъ потопѣтъ и искаѣтъ сичката исторія отъ Ное до неговото време за да каже че му е умрѣлъ петелѣтъ.

Види ся че дядо поѣтъ е ималъ особено уваженіе за Невѣриятъ столѣтъ на православіето и затова кога хоратува за листа пратенъ «отъ общината на Българскити Къжици» той казва че тоя листъ билъ подписанъ отъ «Паріона, сичките почесни търговци (ето най важното лице) и отъ Господинъ Бурмовъ, който е чиякъ учевъ.....» Дядо поѣтъ! дядо поѣтъ на гюрюлѣга отивашъ: дядо ти Бурмовъ баше чикарамаѣтъ съ православіето, сега става: протестантъ Мистеръ Бурмовъ. Ако попадѣтъ ти е отиѣла у баба си, Мистеръ Бурмовъ ще ти обраѣсѣе брадата, ще ти каже Мистеръ..... и ще ти даде позволеніе да си купиѣтъ нова попадѣйка. Лошаваѣнко ли е?

— Цариградскій Вѣстникъ има видѣхъ да поговори на читателити си за Велигденското приключеніе което нѣтъ шестъ чиякъ и нѣ извършилъ; въ той не смѣи да ся приближи до него. Закаче го отсѣмъ, отъдѣ и пакъ ся връща.

Когато Цариградскій Вѣстникъ ся «собудилъ» другити «още въ сонъ» литургически ся намѣраѣти.

Като Българити да не знаятъ че Г. Богоровъ е първиятъ основателъ на Цариградскій Вѣстникъ, на който първиятъ брой излезе въ Ливиска. Въ него време Г. Ексархъ бѣше събуденъ; въ не ся занимаваѣше да свѣтѣтува Българити да илатъ да цалунатъ ръка на Патрікѣтъ въ ходеше по Православна Росія и другадѣ да ся представя като произшественикъ на Царска Българска фамилія, да проси злато и сребро за въ дже-

ба си въ името на Българскитѣ народѣ.

По послѣ когато Г. Ексархошъ отиѣ не прѣдѣлно отъ Г. Богорова вѣстникѣтъ му и печатницата му, ако нѣкой ся повешѣ да поѣска да издава вѣстникъ, Г. Ексархъ отъ една страна ся плачѣше: Аманъ брате, не дей, азъ всяка година губя по 20,000 гр. отъ моѣтъ вѣстникъ, а отъ друга стѣрѣа той сполучаѣше чрезъ патрикѣната да отласи всякаква претенциѣ отъ такѣвъ родъ. Въ него време коѣто можеѣтъ да наречемъ златниѣтъ вѣкъ на Г. Ексархоша, сичко това зависѣше отъ Патрикѣната. Олуриѣ ли кажеѣше Патрикѣната, олуриѣ бивашѣ, Охи ли кажеѣше, Охи че Охи.

Трѣба ли да припомнимъ онова коѣто не е приемѣло презъ главата намъ лично?

ИЗВѢСТІЕ.

Арганапскити прочюти руди, въ Токатската каза толкова богати съ медъ сѣтъ извадени на мезатъ отъ Императорското Правителство.

Лицата които искаѣтъ да *артирди-сватъ*, ся извѣстѣватъ че можѣтъ да ся представѣтъ, въ продълженіе на единъ месецъ, отъ днесъ на татакъ, на Свѣтътъ на *Зарабханепо*, дѣто сичкити желателни свѣденія ще имъ ся дадатъ.

Цариградъ 2/11 февруаріа 1861

ИЗВѢСТІЕ.

Въ Тераленската окръжностъ, Ешишѣирска кааза, мѣстото познато подъ названіе вето лозе е за продаване. Шестъ стотинѣ и шейсетѣтъ дюлюми на това мѣсто намѣриха единъ *мющериѣ* който даде 11,220 грошѣ; сѣщо въ казанната кааза, за едно друго мѣсто отъ 2,320 дюлюми ся дадохъ 44,000 грошѣ.

Защото, спорѣтъ наредбата, тѣ трѣба да ся продадатъ на онзи който наидѣде най много и който остане послѣдентъ, извѣстѣва ся сѣкой че наднаваѣщата сѣтъ пріети въ понделницити и четвъртоцити, на Дефтерхането.

Мен. Ц-градъ 1861 Февр. 7

Лир. тур. гр.....	141—10.
лир Англ.....	156—10
20-франгъ.....	125—20
Полъ Имп.	127—20.

Нашият кореспондентъ отъ Търново ни съобщава първъ приготвенията на Киръ Гангора. Въ дописката си (тя е отъ последния денъ на Януария) нашиятъ кореспондентъ ни казва че овчарити си точели ножници за стрижбата на своити четвероноги овци, така и Григоръ си точалъ ножници за стрижбата на дѣвожнити си овци; и той билъ увѣренъ, че ще може и тая година да пристриже стадото си.

Когато въ първиги дни на пролягъ театро то се отвори и акториги зафанатъ да играятъ комедията, ние ще кажемъ повече на сличателствата.

Прель 6 месеци стария икономъ на първата Св. Константинъ умрълъ; и дядо Григоръ извадилъ на мезатъ тая махля. Махлясти ся разгнѣви защо тѣхиятъ притежител-овчаринъ да ги продава толкова често като скотове и дядо владика за да утаи духовети като една милостъ, отъ пять хиляди, съзълъ на четири и ся съгласилъ да я продаде единъ имъ за всегда; въ стадото ся противило и на това.

Кореспондентътъ ни влиза въ нѣколко разсуждения вразъ противленіето на тая махля. Читателятъ ще ги види въ кореспонденцията му.

— Четвъртиятъ брой на нашата дописка въестникъ, отъ Шументъ 30 Януария, ни извѣства за едно писмо което Шумненцити готвели за чербаджіити въ Цариградъ и въ което шѣли да имъ кажатъ да не правятъ никакви приговори съ гръцката патриархана защото приговори отъ тоя родъ оставатъ за тѣхна смѣтка.

Дописката Въстникъ като не съдържава друго което да интересува читателятъ, остава не обнародвана.

— Прѣдъ нѣколко врѣмѣя въ Калоперъ умрѣла една жена, уиѣла са и погребла отъ нѣкой си Хизидарецъ, поимъ Хрисантъ. Дщерята на тая сиромашкиня не можѣла да или въ черкова защото дядо поимъ и шѣлъ да ся занлати за упѣваніето и не оставалъ на рахатъ бедната булка. Много имѣти предъ хората дядо поимъ я ховалъ и викалъ: «Дайми за онѣлото паритъ» и бедната ся отговаряла, посрамена: нѣмамъ сега пари, кога мѣжъ ми ми прати отъ Цариградъ, ще ти ги дамъ. Испѣтъ не приставалъ да обезпокоява тая сиромашкиня и ѣ предлагалъ да предаде една пива за да му ся исплати.

И това ся върши отъ единъ свѣщенникъ, божии служителъ и членъ на българското духовенство!

Добръ ще да е обаче да забележимъ че такива злоупотрѣбленія които всяки денъ ся подновяватъ, случаватъ ся между башибозудити а не между Унітити. Защото Унітита ще обярни главно вниманіето си къмъ унищоженіето на злоупотрѣбленіята отъ всакакъвъ родъ които ся правятъ между пастирити и пасомити и ще ся старай да уллучи честта на своето стадо.

— Знаете ли кой е най голѣмата злина? пита едно писмо отъ Видинъ 29 януария и ся отговаря: «Най голѣмата злина е че въикашны управители дѣйствуватъ совѣтъмъ противно, сирѣчь оны, побуждаемы отъ гръцкото Духовенство, неоставатъ народа шото свободно и явно да си изрази желаніето, кого ние почита за свой Църковенъ священноначалникъ. Кога неколко Българе ся собератъ и искатъ да направятъ потребный Махзаръ относително за Църковный Българскій Вопросъ, тогазъ Правителството разсърснугати и по нѣколко отъ тѣхъ осужди а за затворъ. Владыцы пакъ напроитъ дѣйствуватъ явно и принуждаватъ съ сила Народо шото да удари печатете си какъ ги припознава за свой Духовенъ пастиръ и какъ не припознава друга Глава Вѣроисповѣдна, освенъ Великата! Църква. Тѣя неуредности почти катадневно ся дѣйствуватъ а Владышій? Писаринъ сега ся намерѣа въ Бепрадичката кази. Онъ преди 4 дни отишалъ у Кулава и тамо въ присутствіето на Мудюриню припудилъ селяни шото на бѣли артіи да ударатъ селскый печатъ.»

Ние ся отговарямы на въпросътъ на това писмо и обявляваме на нашити Българи по възмъ че Императорското правителство е *провъзгласило високо свободата на свѣститъ*. Съ други думи, Н. И. В. Султанътъ *иска* всякой човѣкъ, всяко общество, всяко село, всяки градъ, всяка епархія, всякъ народъ, да *исповѣда върѣта която му угоди, да припознава за духовенъ началникъ който му угоди и заповѣда строго нѣкой чиновникъ, политически или духовенъ, да не спира никого въ свободното изразженіе на свободата на свѣстита*. Слѣдователно ако нѣкой политически управителъ, мюдюринъ, каймакаминъ, паша..... или нѣкой духовенъ началникъ, даяконъ, поимъ, владика... ..бръзни да спре единъ човѣкъ, едно общество, единъ градъ..... да исповѣда върѣта която иска, или да припознай за духовенъ началникъ когото иска, тоя политически

управителъ, тоя духовенъ началникъ ся противни на царскити начала, на царската воля, на царскити закони.....

Слѣдователно, ако нѣкое село, нѣкой градъиска да припознай Българската Съединена Черкова, свободенъ е да я припознай и нека ся отнесе до тая черкова за каква да е религіозна нужда.

— Читателятъ помни че прѣдъ шестъ месеци една банда разбойници бѣше разорила Сопотъ. Днесъ едно такова жлоустно приключеніе смѣтило спокойствіето на Карлово. На 29 януария презъ ноша, около 40—50 разбойници, като свързали двамата пазарски вардаци, влезли въ къщата на единъ; отъ тамкашноти богати Евреп и му обрали къщата до риза: елмази бакъри, дрехи отъ сжиджноти, дрехи отъ грѣбътъ на жената му, дѣцата му спѣко зели Еврепнѣтъ като отсъствуваъ нѣя ношъ откъмъщата си, хайдутити подкарали едно отъ дѣцата му, ключовети въ рѣка да отвори дюкѣнътъ да ометатъ и него. Като разграбили тоя дюкѣнъ до сущъ, хайдути си отишли. Това разореніе е извършено, казва дописката имъ, която е отъ 31 31 януария, близо до прозорцити на мѣстното началство което не ся забави да земе мѣрки за издирване.

Дописката прилага че ако кѣрепкити зашитѣта съ агити ся размѣнѣтъ съ чинава воиска, тѣя злодѣянїя не би ся случили, и всякой безъ страхъ би си ходилъ по работата.

Такова било поне общото мненіе.

Нѣка ся надѣваме че мѣстното началство което въ члѣстъ е zelo пужноти мѣрки, ще издирн злодѣйцити за да ся накажатъ и че Царското Правителство, което ся е показвало толкова великодушно въ такива плачевни обстоятелства, ще земе въ уваженіе молбѣти на жителити отъ тоя градъ.

— Една кореспонденция отъ Търново 31 януария думъ че почтенити чл нове на Общината въ тоя градъ рѣшили да затворятъ влизанѣто въ засѣданїята имъ на Г. Григора който председателствувалъ тѣя засѣданїя. Тѣ не чакатъ, казва дописката, «доро ви се опредѣли единъ народенъ Владикъ избранъ отъ народътъ и потвърденъ отъ народѣй или Независенъ Патриархъ.....»

Нека чакатъ

Единъ отъ миналите си бройове, ние бѣхме поговорили за избраніето на нови епитропи за надзирателството на учебни заведения въ Търново; днесъ кореспондентътъ ни дава имената на тѣя почтени лица. Тѣ сѣ Г. Г. Иванчо Гешоулу, Георгій Купа, Х. Пандели Кисимовъ и Николчо Георгиевичъ.

Двѣти първи лица, които най напредъ сѣ били избрали, дали сѣ оставката по разни « благопристойни причини » и Общината, въ едно отъ засѣданіята си, склонила ги да зематъ отгорѣ си твърдѣть като имъ присѣдинила двѣти послѣдни лица. Всякому отдѣлно сѣ назначила длъжността и съ голѣма ревностъ, всякой сѣ турилъ на дѣлото.

Ние сѣ радуваме отъ се сърце за *Съгласіето*, животътъ на едно домородіе на едно общество, на единъ градъ за съгласіето което владей между членовети на Търновската Община, относително за нарежданіето на училищата. Дано Господа Епитропи сѣ отговорятъ на общото желаніе; дано, както казва нашиятъ кореспондентъ, тѣя почтени Епитропи управляватъ *безпристрастно* дѣлото съ което Търново ги е почелъ.

Въ едно събрание, членовети на Общината сѣ припирали връжъ тоя въпросъ: що трѣба сега да сторятъ нашитѣ съграждане, когато отъ една странѣ нѣкой ставатъ Уніяти а други искатъ отдѣленъ и независимъ ни отъ Папа ни отъ гръцкый Патрикъ Іерархіѣ. При тѣя двѣ различни мнения, показало сѣ и едно трето: да сѣ спогодятъ съ Гръцкитѣ патріархъ, защото щѣло да имъ сѣ даде да имъ сѣ даде една за една Семинарія! Ако Іерархіѣ и Семинарія не сѣ приличатъ въ нищо, приличатъ сѣ поне въ окончателіето. Ако не Іерархіѣ барилъ семинарія *хелси бирз*, се на іа не ли сѣ свърше? Ако гръцкитѣ Патрикъ изживеше за устроеніето на една семинарія да мирѣсатъ Търновцити, нейса, щѣхмѣ да кажимъ че любовта къмъ среброто надвила на любовта къмъ отечеството, и то сѣ касай за едно чисто и просто позволеніе а парити отъ кисѣлти насипромащата.

Да видимъ кадѣ ще я искаратъ наши чорбаджии: отъ независима Іерархія слѣзоха въ срѣднитѣ пугъ отъ него въ протестантскъ; отъ протестантскъ на семинарія. Гидѣ *иде* струвани сѣ че независимитѣ патріархъ, наши Българе ще го насочатъ у гръцката Патриканя.

Ще видимъ

За да додимъ на засѣданіето, рѣшило сѣ да сѣ призватъ по единъ или двама представници отъ сичкити по главни села, за да видятъ ако трѣба да приематъ Уніята или да сѣ пратятъ представители въ Цариградъ за една независима Іерархіѣ. По слѣдствіе на това рѣшеніе, писали на казалисти и имъ сѣ опредѣлило « безъ друго до въ идущитѣ събота тукъ да сѣ намѣрятъ и въ недѣля ще стане събраніето, което ще рѣши що трѣба да сѣ стори. »

Ние чикаме съ нетърпение да видимъ послѣдното рѣшеніе на тоя общъ съборъ за да го дадемъ на читателити си.

КОРЕСПОНДЕНЦИИ НА БЪЛГАРИЯ

Търново 31 Януарія 1861.

Г-не Редакторе на В. България!

Въ послѣднѣе то сѣ изложение ние видихме за по значителни тѣ слукы и дѣянія на почтенната наша Община. Ны се считахмы длъжни (спорядъ нашето съвѣстно убѣжденіе) да ви забѣлежавамъ всякога такива случкы и дѣянія за да ги обнародвате въ почтенный ви Вѣстникъ, и като единъ безпристрастенъ и любящій умственно то и нравственно то напредваніе на родъ тѣ си, писателъ; ны се трудимъ и ще се трудимъ всякога добры тѣ и любородни тѣ съвѣти и дѣянія на почтени тѣ членове на общината ни пристойно и всенародно да похвалимъ и сердечно да възблагодаримъ на добры тѣ и любородни тѣе граждане. Това да сторимъ е особено нужно за да покажимъ и на Премилостивый ни Султанъ че и въ Търново има хора, които като вѣрни Негови подданици трудятъ се да спомогнатъ и тѣ на Отеческитѣ попеченія на благонамѣренитѣ распоряженія на Пречестното ни Правителство.—Отъ другъ страна обаче ны сѣ

пакъ длъжни отъ любовь къмъ истинѣтъ и пристойно да изложимъ и всичкии противонародни и егоистически съвѣты и дѣянія на членоветѣ на почтенната ни Община за да знаи пречестното ни Правителство: кои сѣ онѣ, които вмѣсто да се трудятъ да спомогатъ на общото добро на общото ни отечество тѣ само се трудятъ и всичкитѣ си средства употребляватъ за да развалятъ всяко едно таково добро и общеполезно нѣщо; и—за допълненіе на тѣхната развратностъ и на тѣхнитѣ егоистически дѣянія, друго не струватъ освенъ да Укоряватъ и да роптаятъ на пречестното ни Правителство. Ми обичамы да вѣрвамъ че такавъ една священная длъжностъ трѣба да има всяки единъ добръ гражданинъ и — таковымъ образомъ да може всѣки да принесе своитѣ голѣма или малкѣ помощъ на олтарѣтъ на общото ни отечество.

Движими отъ такива начала мы ви явяваме Г. Редакторе слѣдующее:

Членоветѣ на Почтенната ни Община водими види сѣ отъ духътъ на времето и отъ духътъ на Политиката на пречестното ни Правителство напустнаха вѣтъ отъ да призоваватъ нашій Владка Григорія за да председателствува въ Общината. Можемъ даже да кажемъ че *нито и ще го вѣтъ призоватъ* но ще чакатъ: *дуро не сѣ опредѣли единъ народенъ Владика избранъ отъ народътъ и потвърденъ отъ народный ни и независимъ Патріархъ ще чакатъ дуламъ да доде такъвъ единъ Владикъ и — тогава да го призоватъ за да председателствува въ Общината ни.* Таково е общото мнѣніе на добритѣ ни съграждане.

Бѣхъ ви явилъ Г. Редакторе че се избраха нови Епитропи за училищнитѣ ни Вѣвѣденія Г. Иванчо Гешоуглу и Г. Георгій Купа. Тѣя Лица обаче подиръ нѣколко дни сѣ дадохъ отскавкатъ за разны, но благопристойни причини. Въ такъвъ единъ случай Почтенната ни община въ едно засѣданіе избра изново пакъ съшитѣ Г. Г. горѣречисны Епитропи по освенъ тяхъ избра още двама Г. Х. Пандели Кисимова и Г. Никольча Гергиевичъ. И тѣй всичкитѣ ни Епитро-

Г. Екзархосъ, Редакторъ на Цариградски Вѣстникъ, нарича нашити съединени Българи *Павликяни* въ първители членове а въ остатокото на своятъ вѣстникъ, той ги нарича *Католици*.

Нашити Българи станали *акефали* или автокефали или Башибозуци, защото сичките тѣя израженія иматъ същата смисълъ, като значатъ едно общество безъ глава или поне безъ законенъ и истински глава, нашити Българи станали Башибозуци, казвами ние, назоваватъ тѣхните братія, нашити съединени Българи, Католици и ги нитатъ смѣшникомъ ако тѣ принадлежатъ, да или не, на Католическата Черква.

Колкото за тѣхъ си, тѣ слѣдуватъ и искатъ да слѣдуватъ да се наричатъ Православни или Ортодокси противъ сичките авателити които тѣ приеха и копото тѣ могатъ да зематъ още отъ грѣшкитѣ патриархъ и отъ неговити старци, членовити на свѣтѣятъ Синодъ.

Въ сичко това може да има нѣкакъви несправности и нѣкакъви страсти нѣ безъ друго има много повече несправности и неразбирателностъ отъ колкото страсти и ненависть. И това трѣба да бѣде, защото като говоримъ свѣрѣдъ наукити, Фотіевата или Фанариотската Църква не е друго нѣщо освѣнъ единъ гробъ побѣденъ, въ дѣлото на който почиватъ отъ хиляда и повече години, изгнили скелети на всякакъвъ видъ наука и добродѣтель.

Ако прочее нашити Българи станали Башибозуци не знаятъ вече да различаватъ между истинното и лъжливого, между отличителни характерни на истиннитѣ еретици и отличителни характерни на истиннитѣ християни, между собственитѣ имена на разни секти и на истинската Черква на Исуса Христа, тѣ сѣ безъ друго извинителни колкото новинни да могатъ и да станатъ като отпущатъ страсѣта си тогава когато тѣ трѣбаше да се занимаватъ съ учение.

Нѣ грѣшката черква сама ли е виновна за гѣстити ярачини дѣто Бъл-

гарскитѣ народъ и много други народи твърдѣ достойни за съжеляваніе сѣ заровени? извѣстно не. Въ единъ идушъ членъ ние ще докажемъ, текстовити и словарити въ рѣка, че онѣя които смѣятъ да приравнятъ литургіити и символи не сѣ по малко повинни отъ онѣя които на мѣсто да поучаватъ народътъ както тѣ сѣ длъжни не правятъ друго нищо освѣнъ да му грабятъ парити. За днесъ ние ще направимъ само едно нѣщо: да туримъ предъ очити на нашити съединени Българи и предъ онѣя които сѣ станали башибозуци много бѣсове отъ Свѣтити Отци и отъ вселенскити събори.

Каго ние сички, Българи съединени съ Папата и Българи станали Башибозуци, не искаме друго освѣнъ истината и доброто на нашитѣ *благороденъ* народъ, както папата го нарече, най добриятъ способъ да се споразумимъ и да се принасями християнски едни къмъ други е да възлеземъ сички наедно на първиятъ источникъ дѣто ние се съгласяваме че истината сѣ намира.

Това полежае, ние ще попитаме нашити Българи които и да бѣдатъ и дѣто и да се намѣрватъ ако тѣ познаватъ едно само *исповѣданіе* на вѣрата между сички онѣя които вселенскити събори сѣ одобрили въ което да е казано:

« Вѣрвѣмъ на църквата една, свѣта, православна и апостолска ».

На противъ видѣли ли сѣ тѣ и могатъ ли тѣ да ни покажатъ едно само отъ исповѣданіето на вѣрата удобно отъ вселенскити събори въ което да се забелѣзани отличителни знакове на истинската черква и въ което да не се казва:

« Вѣрвѣмъ на Църквата Една, Свѣта, Католическа и Апостолска ».

Вселенскити събори сѣ съединявали прочее, нито безъ едно исключение, името *католическа* съ числото на имената собственни и единствено особенни на истинната черква на Исуса.

Нека кажемъ повече: за *католическата* черква а не за *православната* че-

рква вселенскити събори сѣ направили закони; и ксгато тѣ назначиха въ своити исправителни правила какъ трѣбаше да се приематъ еретицити, схизматицити и грѣшницити които се покаяха: тѣ парѣдиха какъ трѣба спикити тѣя страници да се приематъ въ *католическата* черква а не въ *православната* черква.

Защото, коя е она еретическа секта която не е приела името православна. Мигаръ всякъ отъ голѣмити разрѣди на еретическити патриарси, Аріани, Македонци, Несторіани, Евтихіани, Монотелити, Иконокласти които се наслѣдуваха врѣзъ Царограшкитѣ престолъ на примѣръ, не се казваха православни, и не щѣха да ги зематъ за православни?

Противъ онова което правяха владѣити или патриарсити еретици, мигаръ и патриарсити Царограшки които слѣдуваха истинната доктрина не земаха името Католици?

Свѣти Григорій Назіанскій или превъсходнитѣ Богословъ, не се ли наричи въ своятъ завѣтъ *католически* Царограшки *епископи*? Владѣити свѣдѣтели и записани въ това завѣщаніе не се ли наричатъ и тѣ *католически епископи*, а не *православни* епископи както го правяха Аріанити?

Нашити Кіевски Богослови или Антиохійскити приематъ, и тѣ, името *ортодокси* мислятъ ли че познаватъ Теологіята по добръ съ Св. Григорія богословътъ и свѣтити епископи които той зе за свѣдѣтели и които му подписаха завѣщаніето?

Кой отъ нашити истинни Българи може да не се слави да се нарича *католикъ* съ Св. Григорія богословътъ и Папа Піа IX. отъ колкото да се нарича *православенъ* съ който родъ и да е башибозукъ основатели или членъ на нѣкоя нова черква?

Ние казахме че вселенскити събори сѣ всякога наричали истинната черква *католическа* черква а не *православна* черква и ако речѣта *пр-*

вославенъ ся намѣрва по нѣкой пѣтъ въ актовети на съборити, то никоги не ся е употрѣблявала въ друга смисль освѣтъ въ смисль *католѣкъ*.

Всякоги така сѣ го употрѣблявали Святити Огци.

Св. Игнатій мѣченикътъ казва: «Тамъ дѣто е Исусъ Христосъ тамъ е католѣската черкова.» Проче, ако истинската черкова е православната черкова защо Св. Игнатій не го казва? Нѣ ако Исусъ Христосъ споредъ тоя Святи Мѣченикъ е тамъ дѣто ся намѣрва католѣската черкова кой отъ нашии истинни Българи иска да ся назира въ една секта дѣто Исусъ Христосъ не е и не може да бѣде.

Св. Атанасъ не нарича истинната черкова *православна* нѣ *католѣческа*. Въ своето сѣнипеніе врѣзъ истѣлукваніето на евангелскити причини

«Защо черковата ся назовава така, казва онъ? и защо я наричатъ *Католѣческа*?»

И той ся отговаря: «Наричатъ я Черкова защото ти призовава сичкіятъ святъ. Колкото за името *Католѣческа* ти ся назовава така защото ся е распизала по сичкіятъ свѣтъ.»

Отъ дѣ иди прилага той речъ та Ерезія?

И той ся отговаря: «това имя е дадено на еретикити защото тѣ избиратъ и слѣдуватъ своето чувство чястно и особено» Като еретикити предпочитатъ тѣхната доктрина особена на церковната доктрина отъ тамъ слѣдува че тѣ трѣба да предпочитатъ да кришатъ тѣхната нова секта съ едно особено имя и съ всемъ ново, *православна* на примѣръ или *катара* (чиста) отъ колкото да я нарекатъ съ едно имя чрезъ средството на което старата черкова ся е всякоги отячавала отъ сектити излѣзли отъ въображеніето или отъ възбунтуваніето на нѣкой еретикъ.

«Нема по стара черкова отъ католѣската черкова казва Св. Епифаній

и ако искатъ да си дадатъ малко трудъ да учятъ исторія а щѣха да видатъ че тя е постара отъ сичкии ересии които сички сѣ дошли слѣдъ нея (Ересии. Ки. 1. гл. 5).

Тия рѣчи на св. Епифанія и много други които можимъ да вземимъ отъ него не ни научаватъ само че името *Католѣческа* е едно особено и своиственно име на истинската черкова на Исуса Христа нѣ още тия думи ни научаватъ какво могатъ да бѣдѣтъ и какво сѣ дѣйствително сичкити ересии; спречъ филиди или подобрѣ малки — блѣчки произлезли отъ бунтътъ или отъ ересѣта врѣзъ старото : зравото дърво на истинната Черкова.

Сега нѣ питамъ сичкии наши Българи не ли е спредвидиво да дадемъ на Православнити онова което единъ Рабинъ еврейнъ каза единъ денъ на единъ министръ протестантинъ?

Единъ свѣщенникъ католикъ, писано е въ една книга, и единъ протестантинъ ся расхождаха наедно; тѣ срещнаха единъ рабинъ еврейнъ. Ето ни, каза протестантинътъ, трима отъ рѣзци религии, кой отъ насъ има право?

— Азъ ще ви го кажа, ся отговаря Рабинътъ; Азъ, ако Месія не е дошелъ; Католикътъ, ако е дошелъ; колкото за васъ, да е дошелъ или не, вѣй сте въ заблужденіето.»

(Слѣдува)

Отговоръ на Д. Лебедъ

Въ брой 18 Д. Лебедъ по поводатъ на неговатъ тукашна Академія или по пророческата си дарба, понскалъ да изложи негови тѣ Философически, богослѣвски и пророчески идеи възъ мое едно въ «Българія» изложеніе.

Изложеніето му е изрядно и пълно съ високи понятія! (глупости, както онъ самъ ги нарича) непостижими отъ чловѣческіятъ умъ. Съ една рѣчь такова свойство носи сѣщо като на единъ пророкъ послѣ Христа за Хри-

ста. (1) Думамъ пророкъ, защото Г. Раковскій, безъ да е лѣкаръ, отъ далечъ познава искуството тѣхно — то ва е свойство само на пророци-тѣ послѣ Христа. Радвамъ ся че, при Философ. му, Филолог. му, Богосл. му, Диплом. му.....понятія, Богъ го увѣичалъ юще и съ една най превосходна дарба — пророчетвото.

Слѣдователно моята логика по началото си. трѣба да ся ресреща никакъ съ логика-та на пророци-тѣ послѣ Христа, на която началата сѣ савсемъ други.

Преди да аришия, моля ви въспрѣмете това мое, първо и послѣдно, къмъ вазъ уваженіе, и бадете добри да слѣдвате, ако ви е угодно, пророчество-то си къмъ меня по Божественното ваше одухновеніе послѣ Христа.

Д. Мирковичъ.

ИЗГЛЕДЪ НА БЪЛГАРСКИ-ТИ РАБОТИ

Цариградъ Февр. 1861

Баба Марта, Патронката на грѣшници владѣе въ Българія, иди полѣка лека. Владѣици я чакатъ съ годѣмо беззаконствіе и, въ това чаканіе, за да си приминатъ времето, тѣ точятъ своити ножици за идѣщата стрижба, готвятъ чували за възлата..... И, то ся знай, че тѣ сѣ гърдѣливи за бѣдѣщата плячка и не шѣтъ да знаѣтъ за нищо претенциити на тѣхнитѣ стада. Дано нашии чорбаджии измоляха една независима народна Іерархія да я пратятъ въ Българія за да пристапатъ тѣя грабителства! Нѣ работата е съзнателна защото ако тѣ имаха кѣлкадаръ надѣжда, тѣ щѣха да предварятъ тая пролѣтна стрижба. Дано по бѣде послѣдната!

(1) Тѣзи послѣ Христа пророци различаватъ по свойството си отъ онѣзи преди Христа: послѣдни-тѣ предказвахъ и чудеса правихъ; сегашни-тѣ откриватъ и познаватъ сѣко нѣщо безъ да го видѣтъ, да го познаѣтъ, ни чуѣтъ. За това не трѣба да ся учудваме ако днесъ гледаме нѣкого си вагобонтина, изведижъ да ся явява Философъ, Богословъ, Дипломатинъ.....

вѣстници хъ ра което да вѣматъ повереніето му.

Тѣя ся главни разлики между сегашната Конституція и между конституціята която бѣше прѣзъ революціята отъ февруарія.

Исчерпете, господинохъ, по времето когато ся дава гласъ за благодарителното писмо, сичкити разгледуванія, споредъ мѣрката на тѣхната важность, за да можете посѣлъ да са придадете съвършено на работити на царството; защото, ако тѣя послѣднати искаѣтъ едно дълбоко асъвѣстно испитаніе, интереси, отъ тѣхна страна, чакатъ съсъ не терпѣіе скорі рѣшенія.

Прѣдъ подробни изтъкуванія, които да станатъ, азъ ще са ограничѣ да ви напомнѣ на кжсо онова, Коего са е случило отъ вѣтрѣ и отъ вѣнь царството.

Отъ вѣтрѣ, сичкити зети мѣрки вложатъ за да умножатъ земедѣлното, занаятското и търговското произведеніе. Заскѣляващето на стко нѣщо е неизбѣжното слѣдствие на едно растително благоденствіе; нѣ, баримъ, нѣка гледами да направимъ нѣщата дѣто най първо трѣбуватъ, колкото може по ефтини. За тая цѣль нѣ малкихъ гюмрюкѣ на материнти дѣто най първо трѣбуватъ, подпсакми единъ търговски трактатъ съ Англія, начертахми да заключимъ други съсъ съседни земли, улеснихми насѣкадѣ пѣтпшата за събраніе и пренасянїята.

За да извършимъ тѣя икономически реформи, дължни бѣхми да са отричемъ отъ деведесетъ миліона годишни приходи, и обаче бюджетътъ ще ви са представи въ равновѣсіе, безъ да бѣши пужда да прибѣгваме ни ти да правимъ нови даванїя ни ти общи кредитъ, както ви го извѣстияхъ миналата година.

Измѣненїята станали въ администраціята на Алжиря туриха върховното управление на работити въ сѣщата пазуха на народътъ. Славни заслуги на Марешалътъ туремъ на чело на кололїята ся вѣрни гаранции за редъ и благоденствіе.

(слѣдува)

Съкакви нѣща и Новини

— Въ миналити мѣсеци Септември, Октомври и Ноември, у Русія имало 3,000 пожара (ягжиа), които докарали повреда за 2,200,000 рубли сребр.

— Шлезвигъ-Холштайнъ възраст привлича вниманїето върху силити и положенїето на Данія.

Данската държава са съставя отъ Данія собствено наречена, дѣто са заключиватъ

островити и Ютландія, отъ Княжествата: Шлезвигъ, Холштайнъ и Лауенбургъ, отъ островътъ Исландія и отъ островити Ферое; възъ отъ Европа, тя има колонїити Гренландъ, островити Св. Тома, Св. Кръсти и Св. Иванъ въ Антилити; найпослѣ островити Никобаръ и Трангебаръ, въ Азия. Сичкото народонаселенїе е отъ около 300000 жители.

Споредъ послѣднати документи мореплавателнити сили на Данія съдържаватъ 40 голѣми кораби отъ които 20 съ платна а 20 съ вапоръ, и 70 малки кораби. Отъ вапорити 12-тъ см пуснати въ водата, отъ които 2-ти см коргати и сичкити несятъ 84 тона, 2 корвети отъ 12 и 10 тона, 8-ти други вапори са правятъ още. Корабити на платна съдържаветъ 4 линейни корази, 6 фрегати, 4 корвети и пр. Найпослѣ Данската Марина има 4 транспорт. Лицата, които съставляватъ марината, състоятъ отъ 1 подъ-амиралъ, три контра-амирала, 28 капитани, 23 капитали-офицери и 18 оф. Въ мирно време тѣлото, което съ ставя марината зимува 2,000 души. Данія има четири мореплавателни стацїи: 1 на Гренлаадъ, 2 на Источна Индія, 3 на Исландія, 4 на Тринквела.

Сухопѣтната войска възлиза до около 60,000 души.

— Французїятъ журналъ Пеп извѣства че Н. П. Ахмедъ Вефикъ Ефенди, до сегашенъ Отомански посланикъ въ Парисъ назначилъ са отъ правителството си за да го представлява въ конференціити, които ще са отворятъ въ Парисъ за Сирїйскитъ работи.

— Миралай Юсуфъ бей щѣлъ да иди на скоро въ Румели за да са погрижи за редицити които ще са викатъ подъ оржїе.

— Одескїятъ вѣстникъ извѣства че са рѣшило да стане единъ желѣзенъ пѣтъ отъ Москва до Теосія. 600,000 рубли сребърни са прогидили отъ Петербургъ за да са фани работата.

— Двѣ телеграфически дѣпеш които пристиглаха вчера вечеръ 7/10 февруарія едната отъ Парисъ и другата отъ Анверъ извѣствяватъ че Г. Миресъ ся е затворилъ въ тъмница: Париската депеша само извѣства тая насѣрботелна а диверската я подвърдява.

Друга една телеграфическа депеша извѣства че градъ Финюмъ ся е обградилъ воено.

— Феякъ Немаиъ паша, воененъ командниъ въ Видинъ; Османъ бей както и дру-

ги офицери отдѣлени отъ разни частии тѣла, са ся пратили по край Дунавъ до Тулча и Сулина за да разгледатъ нѣкой военни работа.

— Н. П. Немаиъ паша, главенъ генералъ на войскити въ Румели, сега въ пѣтуванїе въ Мостаръ, надзирава работициити които дѣятелно правятъ единъ пѣтъ между Мостаръ и Допушка. Тоя пѣтъ е на изкарване.

— Намираме въ Куріе д'Ориана тѣ долиното писмо което Охридани ти пращатъ до тоя вѣстникъ:

Госпидне Редакторе на Куріе д'Ориана тѣ.

« Моля ви да вметити въ вашїятъ почетенъ вѣстникъ това което слѣдува: « Четохме съ удивленїе въ единъ отъ послѣднати бройове на Византи съ единъ Членъ за похвала на Преспїйскїятъ владика.

« Тоя вѣстникъ казва че тоя владика ся почиталъ и обичалъ отъ стадото си, че правялъ училища и пр. Както ся види съчинителятъ на тоя членъ е отъ родителити му или отъ прїятелити му, нѣ твърдѣ е извѣстно че той не е Охридски жителъ. Истїятъ тоя членъ ни рѣши да пишемъ и да докажемъ че сичкити тѣ нѣща са лъжовни и далечъ отъ истината.

« Всякой знай че прѣдъ една година, нѣ жители Охридали, туку като научихме че слѣдъ смъртъта на Н. П. Г. Йоакима, Н. П. Г. ще ся избере, нѣ цратихме на Великата Черкова прошенїя едно слѣдъ друго за да покажемъ явно не доброто поведение на гореканїятъ Мелетїя и за да обявимъ че нѣ не щѣхме никакъ да го припознаемъ. Въ сѣщото време нѣ ищемъ отъ Великата Черкова за владика, единъ добродѣтеленъ человекъ, почетенъ, обдаренъ съ сичкити качества които ся изискуватъ отъ епископскїятъ чинъ. Освѣтъ това за да пристагаъ за всегда злоупотрѣбенїята които грѣшкити фенерски владии струватъ, нѣ поискахме единъ владика отъ нашїятъ народъ. И когато нашето исканїе ся отфрли, нѣ ся видехми насилени съгласно съ нашити съотечественници българ-

да искаме едно независимо архієпископство за Охридската епархія и за цяла България.

» Сега като тоя въпросъ ся е приложилъ да ся разгледа, никой отъ жители ни ся приближава до владиката; на противъ, сички го мразятъ, защото познаватъ отъ близо неговътъ животъ и знаятъ че той е недостоеенъ за мѣстото което занимава. И ако той слѣдува да прави злоупотребления и да притѣснява народътъ въ нѣкои части на областта, ще доде едно врѣмѣ въ което той ще ся принуди да даде смѣтка за дѣлата си и той скъпо ще заплати щото е учинилъ.

» Да не мислятъ че ние, Охридски жители, сме пристапали да гонимъ явно Мелетія, ако сме ся утаили. Не, не Като ся уповаваме въ отеческата; благосклонность на нашиятъ милостивъ господаръ Абдулъ Меджидъ, ние постоянноуваме да ни ся даде привилегіята да имаме единъ независимъ архієпископъ за Охрида и за сичка България, привилегія отъ която нашето отечество ся е наслаждавало отъ времето на императора Юстиніана до епохата на патриарха Самуила. Ето защо ние оставаме за сега владиката Мелетія, както една мухичка предъ биволъ.

Жители на Охридската Епархія.

— Сѣобщаватъ ни отъ Търново долното сравненіе на български ти вѣстници:

Ний Г-ве, не сме фанатици да отпъждамы и да отбѣгваме Ц-ски Вѣстникъ, може въ защото не стъ толкось православны, както нѣкои по православни отпъждатъ вѣстника ни « България » и предъ чловѣцѣтъ го не фащатъ а скрѣто въ едно кѹще четатъ отъ край до край. Ний обичамы и желаймы да имамы не само дневнытъ три разны вѣстници, но и тѣнждѣ-девятъ толкова други и разны вѣстници и періодически списанія като „Български Книжници“ съгласны или не съгласны помежду си въ политика и мнѣніе.

Добрата гармонія става отъ много инструменти, и се ще да е по добра тя отъ една монотонна свиря. Сегашната гармонія има само четири инструменти: България, Ц-ски Вѣстникъ, Д-ски Лебедъ и Книжницѣтъ.

Можемъ твърдѣ прилично да наречемъ и да уподобимъ тези четири органи, които правятъ дневната гармонія, толкось благозвучна, на толкось мусически инструменти. България прилича — и названіето е близо — на българска гайда, ама отъ Жеравненскити безъ ручило. Книжницѣтъ, на сатуръ, каквато бѣше на Пророка Давида во время оно, Д. Лебедъ на зурна, която много пиши отбѣзо, а Ц-ски Вѣстникъ на беломорска гадулка съ една струна. И сѣки отъ тѣхъ макаръ и единъ макаръ и особны наѣвы да свирятъ, гласа на българската гайда винаги ще ся чува по добръ.

— Послѣдното свикваніе на р е д и ф и т и ще събере подъ припорицѣти 48 батайона, точно по 800 души всяки батайонъ, Дванадесѣтъ батайона които сѣ опредѣлени да участвуватъ въ императорската вардія ще ся дадатъ най послѣ. 36 батайона ще ся управятъ къмъ Цариградъ, къмъ разни мѣста на румелия и на Азія, спорѣдъ нуждити. Разни мѣри алаи опредѣлени да командуватъ тіа войски сѣ готови да трѣгнатъ. Между тѣхъ сѣ: Ибашъ бей, Али бей, Юсуфъ бей, мустафа бей и пр.

— Въ Пислѣдния си Н. Цариградски вѣстникъ оплакваше православіето Толкось доброто туй православіе. » Оганъ пари Братя! тичанте да го угасимъ! « провиква са бранителя на фенерското православіе. Не ся смутявай Гне не си давай зоръ ама разгѣдай потихо, за коя страна горитосъ оганъ, и тѣй разумѣй че той гори на фенеръ запазенъ отъ искритѣ на к. казана и българитѣ малко ги е грѣжа ако изгори и сичкія и достигне и до твоята кесіица. Не, Г-не Редакторе Ц. нѣ! оганъ който гореше Българитѣ не е тоя. Оганятъ беше за насъ, когато Гръцкитѣ владци горяхъ нашиятъ рѣкописи, когато горяхъ языка и народностьтъ ни. Оганятъ гори сега тесъ които сѣ насъ горили тогива сѣобщено.

— Единъ владика грѣкъ, на име Веніаминъ (Шумненци, да не ви тупка сърцето: не е) вашіятъ) ся пратилъ отъ патриаршіята за агіонъ Оростъ. Като дошелъ на Чанакъ калеси, дяло владика сполучилъ да прата до тамошніятъ французски консулъ едно писмо въ което казвалъ че билъ отъ сѣединити Българи, за това патриархѣтъ го прашалъ у заточеніе и ищелъ покровителство на консултѣ. Представителятъ на Франция въ тоя градъ, уѣренъ че рѣката на патриархѣтъ не ся простира до Уніятити, разумѣлъ че е явилъ шъ тая работа. Нѣ за да ся увѣри пакъ да не бѣде нѣкой бълга-

ринъ отъ Уніятити, пратенъ въ заточеніе съ нѣкое лукавство, писалъ тука въ Цариградъ и лѣжити на Веніамина излизатъ на мейданъ. Кой знае на тоя чѣсъ подъ кой камакъ сѣ уплаква души тоя архіерей! Господъ да му е на помощ! кога главата му не спомага.

Ето съ кой начинъ едно писмо пратено отъ Чанакъ-Калеси до Куріе д'Оріанъ описва това събитіе:

« Царограшкитѣ грѣцки Патриархъ Фатилъ тайно единъ сѣединенъ Българинъ, на име Веніаминъ Гаврилъ, и го проводилъ на рускіятъ вапоръ който ходи за Солоникъ: изгнаніятъ бѣше опредѣленъ за Атонската Гора. Като пристигналъ на Гелиболу (Галиполи), тоя Българинъ намѣрилъ средство да прати до французскитѣ консулъ едно писмо въ което той ся уплакова че сѣ го фанатизм испратили безъ да го попитатъ за що. »

Тоя Веніаминъ Гаврилъ, прилага отъ своя страна Куріе д'Оріанъ, не е никакъ единъ сѣединенъ Българинъ. Той е единъ архіерей грѣкъ твърдѣ малко постояненъ въ своити религіозни убѣждения. Слѣдъ като пріе католическата вѣра, той ся върна на своето вѣтхо вѣрваніе; послѣ той му стана нужда да промени пакъ афронсповѣданіе, и той направи постѣпки за да стане пакъ католикъ. Нѣ ка о вече нѣматъ никакво довѣреніе у него, духовни лица до които той ся управи го прибраха доста злѣ.

Религіозни промененія на тоя архіерей и нѣколко други малки погрѣшки, рѣшили, казватъ, патриархѣтъ да го затверн. Като ся видялъ хапусъ, неостоянното лице направи видъ ся на сѣединенъ Българинъ съ надѣжда че съ помощъ та на малко комедія той ще отбѣгне Атонската Гора. Той остна излажанъ.

Тоя Веніаминъ Гаврилъ ни ся види малко интересатъ, казва куріе д'Оріанъ като свършва; нѣ трѣба да ся съгласятъ че това всемогущество на грѣцкитѣ патриархѣтъ, безъ да испита работата, фаща тайно нѣкой човѣкъ, фѣрле го въ тамница, или го кровожда у заточеніе, безъ да го осѣди, е отъбѣтъ пѣтитѣ.

Мон. Ц-градъ 1861 Февр. 10

Лир. Тур. гр.....	143—10
Лир Англ.....	158—30
20-франгъ.....	128—10
Полъ Имп.	129—10

ни ставаха четирма и всичкитѣ иматъ равнѣ властѣ и равнѣ силѣ; само длъжноститѣ и дѣяніята си разпредѣлиха си между си както го за по добрѣ и за по угодно намѣрихъ. — Споредъ туй благополучно и удовлетворително избиране и потвърждаване на новитѣ наши Епитропи, които всичкитѣ се отличаватъ съ единъ особенъ ревностъ къмъ просвѣщеніето съ едно особено родолюбіе съ единъ неоморимъ дѣятелностъ за общеполезни работи, мы хранимъ Г. Редакторе единъ сладкъ надежда че нашитѣ училищни Завѣденія отлично ще се наредятъ и устроятъ. Сметемъ само да направимъ единъ малкъ забѣлежкъ на тѣе наши новы Епитропи, както и на всичкитѣ Епитропи по България: *когато се трудятъ за да управляваши и порядаши общи училища, когато следователно се харчатъ общи пари за тѣхъ, то сѣ дължи ни нито за хатѣръ наеми кой чорбаджия или на едикой учитель, защото го защитава едикой чорбаджия, да не струватъ,* но да глѣдатъ общий хатѣръ на родѣтъ си и на съотечественницитѣ си, които всички спомаси и болери спомагатъ за поддържаньето на общитѣ ни училища и отъ които даже нѣкой сѣ кървавъ потъ ипчелатъ тѣя пари..... По нашему мнѣнію следователно непростителенъ грѣхъ струватъ оне епитропи, които *безъ никакъж удовлетворителенъ полжъ* харчатъ общитѣ пари за недостойни учители, или пакъ за друго какво да е нѣщо, което не дава такавъ единъ удовлетворителенъ полжъ.

Вчера и опзи-день става пакъ собраніе въ общинската черковна стая и особенъ предметъ на тѣя собранія бѣше да се рѣши: що трѣба сега да сторатъ нашитѣ съграждане, когато отъ единъ странъ нѣкои ставатъ униати а други искатъ отдѣленъ и независимъ ни отъ папа ни отъ грѣцкый Патрикъ Іерархия а пакъ други неизвѣстно по кои *интесны причины* искатъ и желаятъ едно *спогажданіе (?)* съ грѣцкы Патрикъ, а за да прикриятъ тѣзи тѣхнѣ противовароднѣ постѣпки, увѣряватъ че ще имъ са даде позволеніе да си съградятъ и учредятъ едно Богословско училище, но че дары-тъ пакъ ще дадѣтъ ескафитѣ и

другитѣ наши граждане, а не грѣцката патриаршія и пр. пр. — Ние сякамы Г. редакторе че хората не сѣ *всичкитѣ* глупави като дѣца и че разбиратъ онова що имъ се хортува въ точни му смисла.

Като се следователно различно хортува въ тѣхъ Собранія най сепѣ се рѣши: да се свикнѣтъ отъ всичкитѣ по главни села по казаата ни по 1 или 2 представители за да дойдѣтъ тукъ и — общо да се рѣши що трѣба да се стори въ тѣя критически за насъ времена; ако сиречъ трѣба общо да прѣсметъ учѣжѣ или пакъ пакъ изново да испроводимъ въ Цариградъ новы представители за да издѣй твуватъ отъ прочестното ни Правителство една отдѣленъ и независимъ Іерархія. тѣжовимъ образомъ се и писа на казаалѣтъ и имъ се опредѣли: *безъ друго* до въ идущѣтъ сѣбота тукъ да се намѣриятъ и въ нѣдѣля ще стане Собраніето коего ще рѣши; що трѣба да се стори? — Ние ще имамы удоволствіе Г. Редакторе да ви изложимъ всичко безпристрастно и водими отъ сжѣжѣтъ Божественъ истинъ защото, повтаряни го, ние сѣ дължни туй да сторимъ.

Филебенски Каза Карлово 31 Ян. 1861.

Г-не Редакторе,

Ако помнѣтъ читателіети ви онова що прочитатъ въ вѣстника ви щѣтъ си наумѣтъ че прѣди шѣсть месеца бѣхте обвинявали трагическѣтъ смъртъ на едикой почти цѣлѣ дузинѣ българи и отъ двата по-ка, който бѣхъ причинили чета злодейци въ Сопотъ сѣдѣ страшно грабительство и опустошаваніе, само и само за да наситѣтъ лакомството си отъ злато. Тогава ви е извѣстно че милостивото царскѣ Правителство бѣ заповѣдало строгы издирванія, които незабавно сѣ прѣдприяхъ, въ нажалостъ малко успѣшны сѣ показахъ.

Напласени отъ подобното злошастіе и парени сѣрцата на тѣдѣвашии жители христіане отъ тогава едвѣмъ зѣхъ да забравятъ и да сѣ успокояватъ. Ето че подобно зло сѣ явява и въ тоя градъ и зачюдва всѣкого що да чине и гдѣ да сѣ дѣне за да намѣре покой и здравина на живота и имота си.

Завчера въ нѣдѣлѣ на 29 тоя по сѣрѣтъ нощъ, злодѣйци на число около 40—50

души/цѣла войска !/като заварюватъ пѣтищата и връзватъ двамѣта Пазарскы вардаче мюсюлмане, бастисватъ къщата на единъ Евреинъ отъ по прѣвѣты тука, на имя х. Присядо, когото като сѣ случило да нѣмѣ онаѣж нощъ въ дома си, обиратъ всичко штоо намѣрили въ къщи: пари, Елмазе бакѣре, одежди даже и оныя що бѣше на гърба на кажи като по ризѣ, не сѣ задоволяватъ, ами зада оставатъ разорено съвсѣмъ многочисленото селѣйство на тоя добръ чловѣкъ, подбиратъ едното отъ дѣтцата му та ги завѣжѣмъ на бѣщинѣтъ магазія, която като имъ отворѣа отъ ключовѣте, помитатъ и иел до сушь, тай сѣ опжтватъ и сѣ отиватъ като чисти търговци отъ гдѣто сѣ дошли. — Това разореніе е извършено близо до прозорцити на мѣстното начѣлство, което не сѣ забаве да земе мѣрны за издирваніе и да по сѣ покаже успѣшно, нѣ за сега тука хората сѣ пытатъ, какъ щемъ прѣживемъ лѣтото? когато обыкновенно сѣ умножаватъ злодѣйцитѣ по тѣя старны, догдѣ сега отъ студъ нѣма гдѣ изъ горѣтъ да сѣ крѣятъ та ушь ги нѣма, а пакъ то ето какъ ги нѣма?

Тѣдѣва чловѣкъ и въ къщата си кога е трѣпери отъ страхъ, и по пакъ кога излѣзе пакъ трѣпери, дали нѣма някой цѣръ? много искатъ да рѣчатъ че ако бы щѣло царското Правителство да замѣни кѣрескѣтъ запѣтиа и кѣръ аги ти сѣ регулярна войска и чиновници, то и разорителіети на чловѣчеството не бѣхъ останали и ползи общи и голѣмы бѣхъ сѣ показали толкозъ за Ц. Правителство, козкото и за жителитѣ; доста казватъ, като въ цѣла Филебенскѣ; каза 500. войны добрѣ распорѣдени.

Единъ Карловецъ

ПОЛИТИЧЕСКИ ИЗГЛЕДЪ

Европейскитѣ вѣстници ни допѣсятъ словата на императоръ Наполеона и на царицата Викторія които Т.Т.В.В. изрекля ври утвареніето на камарити си.

Въ Словото на Наполеона забелязваме три нѣща: системата за несмисаніе, рѣшеніето да сѣ подкрѣпѣватъ справедливити работи и унованіето на Франция въ своята собствена сила.

Англійскитѣ вѣстници пѣматъ да

толкова упование въ думите на Императорътъ, и начинътъ по който французското правителство е разумѣло началото за несмисане, не имъ угождава. Спорѣдъ *Opinionz Nacionaux*, представителити на Австрія и на Прусія не ся показали до толко благодарени и билемъ ся уплашили отъ словото на Императорътъ. Като въ това слово напскаятъ въпросъ ся примълчява, така и предпріятіята на Пиемонтъ, това примълчяване не ся гледа съ добро око отъ тѣхъ представители. По тѣхното мненіе, Императорътъ билъ *заровилъ* ушъ *учтиво* Неаполскіятъ царь; и справедливити причини на които Франція не ще откаже подпорката си, отдавали ся укъ, спорѣдъ Австрійскіятъ посланикъ, на Венеція и на Унгарія и въ обще на народностити които въздигнайтъ за независимостта си.

Словото на царицата е дало случай на по малко притѣхнуванія, защото положението на Европа е изложено въ него съ единъ начинъ не толко енергически. Либералната партія е чякала да намѣри въ това слово нѣколко речии за реформата, нъ тя е истинала както видѣла че Н. В. е примълчала една толко важна точка.

По доло читателятъ ще види словото на императорътъ; словото на царицата, не ще го дадемъ въ срѣда.

— Въ Австрія Г. де Рехбергъ, председателъ въ съвѣтътъ на министрити си далъ оставката и ся намѣстилъ временно отъ архидукъ Райнеръ.

— Италія слѣдува дѣятелно своето дѣло за единство. Контъ Руджіеро Сеттиено ся наименоуваъ председателъ въ сенатътъ на царството.

— Новинити отъ Прусія сѣ много добри за единството на Италія. Царьтъ Гійломъ и министрити му не ся показуватъ до толкова благоприятни къмъ намѣреніята на Туринскіятъ кабинетъ, нъ по главната чястъ отъ Камарата на депутатити не раздѣля чувствата на дворѣтъ и на министерство-

то. Г. Винкъ обявилъ че нито интересътъ на Прусія, нито интересътъ на Германія изискува едно противленіе на постъпниото улущиваніе на Италія, Г. Шлайницъ ся прогивилъ на това и припирпята държала шестъ часа. Нъ либералнити идеи въстържествува-ли и измѣненіето което Г. Винкъ искалъ ся пріело отъ 159 гласове противъ 146.

— Въ Съединенити-Штати Виргинійскити жители ся готвятъ да нападнатъ Сунгерското пристанище; раздѣленити не сѣ ся оставили още отъ намѣреніето да обладаятъ градъ Уа-зинктонъ. Главныйтъ Командантикъ на войската на Единството, генералъ Сютъ, намѣрилъ за добро дася усили по скоро федералнага столица. Въ Луизиана, партіята за отдѣленіето направила и това Царство ся отдѣлило отъ Единството. Същото станало и въ Георгія дѣто арсеналътъ Августъ ся предалъ на войскити на Царството. Конгресътъ мѣдува и ся препира, нъ той не е достигналъ още до тамъ щото да намѣри единъ способъ да преставатъ раздорити които колебаятъ Америка. На мѣсто да земе нѣкое рѣшеніе което да може да избави ренубликата, федералныйтъ конгресъ ся занимава въ безплодни припиранія. Вѣрватъ че слѣдъ малко тоя конгресъ ще ся сваля и намѣсти съ другъ.

СЛОВО изречено отъ Императоръ Наполеона по отвараеніето на законодателството обзирани е отъ 4 Февруарія.

Господа Сенатори.

Господа Депутати,

Словото за отвараеніе на всяко събрание съкратава, въ малко рѣчи, миналото и бъдещити проекти. До днешныйтъ день, това съобщение, ограничено въ своето естество, не тураше своето правителство въ свѣщеніе доста тѣсно съ голѣмти тѣла на Царството, и тѣхъ послѣднити бѣха лишени отъ правото да усилятъ правителството чрезъ тѣхното общо привърженіе, или да го усвѣтятъ чрезъ своити съвѣти.

Азъ рѣшихъ всяка година едно общо положение за положението на Имперіята да ся

турѣ подѣ очити ви, и най важнити дѣйстви на дипломатіята да ся турятъ врѣзъ писалищата ви.

Вий можете еднакво, въ една адреса, да изявити вашето чувство врѣзъ работити които ся извършятъ, нъ вече не, както напредъ, чрезъ единъ простъ параграфъ съ словото на престолътъ, въ чрезъ слободното и законното параженіе на вашето мненіе.

Това улущеніе научява по обширно мѣстото за своити собствени работи, показва му по добръ оня които го управляватъ както оня които занимаватъ Камарити, и колкото и да е важно това улущеніе, то не поврежда въ нищо духътъ на Конституціята.

Нѣкогда, знайте го, вишегласіето бѣше ограничено. Истина че камарата на депутатити имаше по прѣстранна правда; нъ голѣмото число на общити чиновници, които земаха частъ, даваше на правителството едно непосредствено дѣйствиѣ върху рѣшеніята ѝ. Камарата на старѣшинити и тя си даваше гласѣтъ за законити, нъ множеството на гласовити на сѣки чястъ можеше да ся премѣсти съсъ притуряніето, за което имаха право други нови членове. Най послѣ, законити не ся разгледуваха сѣкога за тѣхното дѣйствиѣтелно струване, нъ споредъ случаятъ, който можеше да има тѣхното възприеманіе или отфърпаніе, за да удържатъ или да свалятъ едно министерство. Отъ това имаше малко искренности въ разсужденіята, малко твърдостъ въ вѣрвѣжѣтъ на правителството, малко свършенъ полезна работа.

Днесъ, сичкити законн ся приготвени съсъ грижа и зрѣлостъ отъ сѣлѣтъ съвѣтъ съставенъ отъ просвѣтени хора, които си даваше умѣтъ върху сичкити мѣрки за земаніе. Сѣватѣтъ, вардачатъ на основното условіе, и на който упозителната властъ не му употребява първенството освѣтъ въ важнити обстоятелства, испитува законити само въ отношеніе на тѣхното учреденіе; нъ, истински лворъ за върховно рѣшеніе, той е съставенъ отъ едно чясло членове, което не може да ся замине. Истина че законодателното Тѣло не ся мѣси въ сичкити подробности на администраціята, нъ тоса намирава привоетъ общото вишегласіе, и не съдържа въ себеси ни единъ общи чиновникъ. То разгледува законити съсъ сичката свобода; ако са отбѣснати, това е едно набомянуваніе, за косто правителството държи смѣтка; нъ това отбѣснуваніе не побутува властъта, не вѣспира ходѣтъ на работити и не задѣлжава Господарѣтъ да зема за съ-